PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8669 Prima ediție | Duminică 17 ianuarie 1971 | 6 PAGINI — 30 BANI

Au început adunările generale în cooperativele agricole

MILIOANE DE ȚĂRANI HOTĂRĂSC CUM VOR MUNCI PENTRU CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE ȘI A BUNĂSTĂRII LOR

În aceste zile, în cooperativele agricole de producție au început adunările generale ale cooperatorilor, în care sînt supuse spre dezbatere și aprobare darea de seamă a consiliului de conducere, planul de producție pe anul în curs și are loc alegerea organelor de conducere ale cooperativei, acolo unde normele prevăd alegeri în acest an.

Adunarea generală — forul suprem de conducere al cooperativei agricole — este chemată să hotărască asupra întregii activități economice și organizatorice, a direcțiilor și căilor de dezvoltare a cooperativei agricole. Adunările generale, care și-au dovedit și pînă acum rolul de mare însemnătate în stabilirea programelor de dezvoltare ale cooperativelor agricole, în orientarea eforturilor pentru creșterea producției și a veniturilor cooperatorilor, reprezintă o imagine vie a democratismului care stă la baza întregii activități social-economice în țara noastră, unul din cele mai însemnate momente ale participării cooperatorilor la rezolvarea treburilor obștești. Îndeplinirea acestui rol depinde în foarte mare măsură de modul în care sînt pregătite adunările generale, de temeinicia analizei făcute asupra activității desfășurate, a rezultatelor obținute atît pe cooperativă cît și pe formațiuni de lucru și sectoare de producție. Pentru aceasta **este necesar ca dările de seamă ale consiliilor de conducere să arate deschis modul cum și-au îndeplinit sarcinile conducerile cooperativelor, să prezinte experiența bună, precum și cauzele care au determinat lipsurile din diferite sectoare, să îndemne cooperatorii să-și spună părerile lor.**

O cerință esențială a democrației cooperatiste este de a informa pe cooperatori și cu acest prilej asupra felului **cum au fost traduse în viață măsurile stabilite și propunerile făcute de ei, în adunările generale precedente.** A răspunde la fiecare problemă pusă în discuție nu este o chestiune benevolă, ci **o îndatorire de prim ordin** a consiliilor de conducere ale cooperativelor, o obligație izvorîtă din procedeul democratic de a ține seama de părerile oamenilor și de a raporta în fața obștei, a cooperatorilor, tot ceea ce îi interesează.

O însemnătate hotărîtoare pentru activitatea întregului an are dezbaterea problemelor fundamentale legate de adoptarea și realizarea planului de producție și financiar, fixarea unor obiective precise și a mijloacelor de înfăptuire, cu participarea efectivă a fiecărui cooperator. În acest sens o mare însemnătate are **stabilirea căilor concrete de realizare a sarcinilor reieșite din expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la îmbunătățirea conducerii, organizării și planificării agriculturii.**

În centrul dezbaterilor din adunările generale vor sta **probleme de mare însemnătate**, privind utilizarea rațională a pămîntului, folosirea eficientă a bazei materiale și a forței de muncă, îndeplinirea sarcinilor de livrări la fondul de stat, sporirea contribuției la aprovizionarea populației, reducerea cheltuielilor de producție. În cadrul adunărilor fiecare cooperator trebuie să manifeste inițiativă, să se pronunțe asupra măsurilor legate de sporirea producției vegetale și animale, și în primul rînd pe cele privind asigurarea la timp a semințelor de calitate, amplasarea judicioasă a culturilor, gospodărirea cu simț de răspundere a îngrășămintelor, realizarea planului de efective și a producției în zootehnie. În funcție de condițiile specifice din fiecare cooperativă se cer soluționate, în mod diferențiat, problemele de organizare a producției și a muncii, cele care privesc campania agricolă de primăvară, realizarea investițiilor agrozootehnice, a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și îndeosebi a irigațiilor și desecărilor.

Una dintre cele mai importante acțiuni de care depinde bunul mers al activității în tot cursul anului este **constituirea formațiilor de producție mixte, compuse din mecanizatori și țărani cooperatori, stabilirea culturilor și a lucrărilor, la care retribuirea se va face pe baza acordului global.** Asupra acestor probleme, trebuie **să se pronunțe cooperatorii înșiși**, ei fiind cei chemați să dea viață măsurilor luate pentru dezvoltarea mai rapidă a cooperativei din care fac parte și pentru spori-

(Continuare în pag. a III-a)

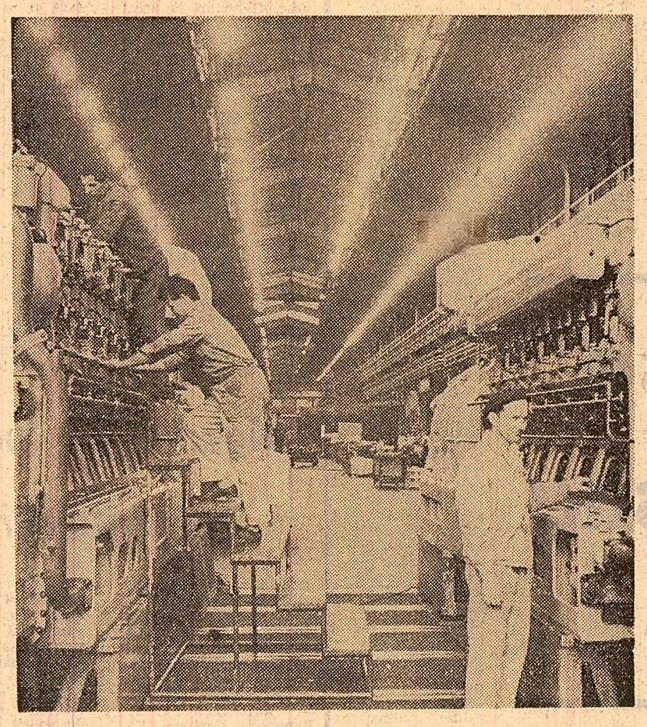

Uzina de construcții de mașini din Reșița. În imagine: se fac ultimele operații de montaj la motoare Diesel de mare putere

La proba motorului nr. 1000:

Combustibilul intern se numește auto-perfecționare

La început de cincinal, printre constructorii de mașini din Reșița

În zorii zilei de 1 ianuarie, în impunătoarea hală a secției de motoare Diesel-electrice de la Uzina constructoare de mașini din Reșița ar fi trebuit să domnească, netulburată, liniștea: în mod normal, aici n-ar fi trebuit să se lucreze, deoarece secția nu se numără printre locurile de muncă cu „foc nestins". Și, totuși, cine pătrundea pe ușa halei era impresurat de ecoul unor vibrații puternice. Ce se întîmplase? La modernul stand de probe era supus încercărilor decisive **motorul Diesel-electric de 2 300 cai putere care poartă numărul 1000. Se împlinesc exact zece ani de cînd în aceeași hală, pe atunci proaspăt construită, se încheiau cu succes probele motorului nr. 1.**

Cu două zile înainte, în hala transformată într-o mare de capete, avusese loc festivitatea terminării celui de-al 1 000-lea motor. Luînd cuvîntul, tovarășul **Mircea Popa**, directorul general al grupului de uzine Reșița, a spus:

— Cînd am fost ales ca delegat al comuniștilor din Reșița la Congresul al X-lea al partidului, primul drum pe care l-am făcut a fost la secția de motoare Diesel. M-am consultat cu dumneavoastră asupra angajamentelor pe care să ni le luăm în fața celui mai înalt for al partidului. Am primit atunci mandatul să spun că vom încheia actualul cincinal cu realizarea peste plan a motorului cu numărul 1000. Ce satisfacție mai mare decît să putem raporta partidului îndeplinirea angajamentului!

Într-o atmosferă de entuziasm cei prezenți au aprobat textul unei telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu: **„...Colectivul nostru închină acest remarcabil succes din activitatea sa evenimentului de o covîrșitoare importanță care este sărbătorirea a 50 de ani de la crearea Partidului Comunist Român. Ne angajăm ca, pe baza experienței acumulate pe parcursul celor zece ani de activitate, să nu precupețim nici un efort pentru a adăuga prestigiului dobîndit atît în țară cît și peste hotare noi atestate de valoare, să fim astfel gata de a asimila noi tipuri de motoare cărora să le asigurăm o execuție la nivelul cerințelor actuale".**

...La început au fost niște schele. Ca la orice început. Se înălțau deasupra unei modeste clădiri de lemn care purtase timp de aproape opt decenii numele pompos de „fabrică de poduri și construcții metalice". Simultan, pe măsură ce uriașa hală căpătă ființă trainică de beton, vechile injghebări de lemn se lichidau; pe măsură ce se aduceau noile mașini și instalații — ultimul cuvînt al tehnicii mondiale — se trimiteau la casat (sau în secții mai puțin pretențioase) vechile utilaje ce-și trăiseră traiul. Iar în tot acest răstimp, sub dubla cupolă, oamenii munceau neobosiți. Pe atunci se lucra în paralel la primul motor Diesel-electric de fabricație românească și la primele boghiuri pentru locomotiva Diesel-electrică. În ziua de 14 mai 1959, cînd s-a inaugurat noua secție (la numai un an și patru luni de la în-

Victor BÎRLĂDEANU
Florea CIOBANU

(Continuare în pag. a V-a)

SPORT

Echipajul României de bob (4 persoane) a cîștigat titlul european

(În pag. a V-a, alte știri sportive)

În toate ramurile producției noastre materiale: preocupări susținute pentru RIDICAREA CALITATIVĂ A ACTIVITĂȚII ECONOMICE

MATERIALELE DE CONSTRUCȚII

Ing. Traian ISPAS
ministrul industriei materialelor de construcții

În angrenajul viguros al economiei naționale, industria materialelor de construcții deține un loc de frunte, determinat de însăși legătura organică care există între dezvoltarea ramurii noastre și înfăptuirea sistematică a amplelor programe de investiții. Este un fapt cunoscut că realizarea noilor unități industriale și din agricultură, care au sporit forța economică a țării, a obiectivelor sociale și culturale, construite în folosul oamenilor muncii, a angajat, în cincinalul recent încheiat, într-o susținută activitate întregul potențial productiv al industriei materialelor de construcții. Totodată, în fața colectivelor din ramura noastră s-a pus și problema îmbunătățirii permanente a calității materialelor fabricate, cît și necesitatea conjugării tuturor eforturilor cu cele ale constructorilor și proiectanților în vederea îmbunătățirii structurilor constructive folosite, pentru diminuarea consumului la materialele deficitare — lemn, metal etc. — și promovarea unor soluții constructive superioare, capabile să ducă la un grad ridicat de industrializare a lucrărilor, la sporirea eficienței generale a investițiilor.

Iată de ce consider că trăsătura principală a activității depuse de noi, în cincinalul 1966—1970, a fost atingerea unui ritm viu de dezvoltare a industriei materialelor de construcții. Acum, la ora bilanțului celor cinci ani care au trecut, constatăm cu satisfacție că munca pe care am desfășurat-o a fost bogată în rezultate, că prevederile Directivelor Congresului al IX-lea al P.C.R. au fost pe de-a-ntregul îndeplinite. Dacă inițial s-a prevăzut un ritm anual de creștere a producției în ramura noastră de 11,2 la sută, prin eforturile pline de abnegație depuse de muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile industriei materialelor de construcții, nivelul atins a fost de 13,3 la sută; producția industrială realizată peste sarcinile din planul cincinal depășește 1 miliard. lei. Exprimată în unități naturale, aceasta reprezintă o depășire a sarcinilor planificate cu 1.3 milioane tone de ciment, 209 milioane bucăți de cărămizi, cu peste 11 milioane mp de geamuri, 81 300 mc de prefabricate din beton ș.a.

Orice apreciere, însă, reflectă în mod inevitabil media rezultatelor înregistrate, unele valoroase, altele mai puțin valoroase. Adevăr valabil și în cazul nostru. Dacă privim în ansamblu realizările obținute, ele sînt desigur importante; dacă analizăm, însă, contribuția adusă de fiecare întreprindere la realizarea acestui bilanț favorabil, constatăm că există totuși o serie de rezerve însemnate de sporire a producției, de diminuare a costurilor de fabricație și de sporire a rentabilității în unele unități, care au rămas nefructificate. Tot atît de adevărat este faptul că la o serie de sortimente și produse n-am putut să acoperim în întregime cererile beneficiarilor noștri și, îndeosebi, cele ale populației, că lărgirea gamei de materiale fabricate nu s-a făcut întotdeauna pe drumul și în timpul cel mai scurt. Nu pierdem din vedere nici acele situații în care calitatea unor materiale nu s-a ridicat la nivelul exigențelor, creînd serioase perturbări în aprovizionarea tehnico-materială a unor șantiere.

Afirm acest lucru, deoarece îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce ne revin în 1971, ca în întreaga perioadă 1971—1975, impune extinderea celor mai valoroase metode de lucru rezultate din experiența anterioară, eliminarea lipsurilor semnalate, cu diferite prilejuri, în întreprinderi, acolo unde se hotărăște soarta producției. În timpul elaborării proiectului actualului plan cincinal, am avut în vedere ca, în toate acțiunile pe care le vom întreprinde, să aplicăm indicațiile date de conducerea partidului și statului, menite să asigure ramurii noastre o dezvoltare armonioasă și echilibrată, în contextul general economic al țării.

Am relevat strînsa legătură existentă între dezvoltarea industriei materialelor de construcții și ritmul accelerat de executare a investițiilor. Bineînțeles că nu uităm nici de volumul sporit de produse pentru export, executate la un nivel calitativ superior. Din această dublă corelație se evidențiază trăsătura esențială a activității noastre pe următorii cinci ani: atingerea unui ritm și mai rapid de creștere a producției de materiale de construcții. Producția globală pe ansamblul ministerului nostru va ajunge în 1975 de 2 ori mai mare decît în anul 1970, pe baza unui ritm mediu anual de peste 16 la sută.

Oprindu-mă la cîteva sortimente principale, prezintă interes să arăt că, față de anul trecut, la sfîrșitul actualului cincinal producția de ciment va crește cu 80 la sută, ajungînd la 14,8 milioane tone, cea de geamuri va fi de aproape două ori mai mare, atingînd un nivel de 82 milioane mp, iar producția de prefabricate din beton armat de 2,2 ori mai mare, ajungînd la 4,2 milioane mc. Într-o serie de subramuri, cifrele de plan pentru perioada 1971—1975 sînt chiar superioare celor prevăzute în Directivele Congresului al X-lea al partidului.

Este un fapt recunoscut că actualele exigențe, tot mai ridicate, în privința ritmului și calității construcțiilor, cerințele sporite de creștere a eficienței economice a investițiilor ne obligă să privim în aceeași măsură dezvoltarea ramurii noastre în actualul cincinal prin prisma laturilor sale cantitative și calitative. Vreau să informez opinia publică că o mare parte din eforturile noastre viitoare vor fi canalizate spre

(Continuare în pag. a III-a)

puncte de vedere

Destinul elevilor confirmă vocația dascălului

Prof. dr. docent Petre VANCEA
membru corespondent al Academiei

Discipol, ucenic, elev! Vocație, experiență — personală sau îndrumată. Anii de ucenicie chemați să formeze o personalitate sau un simplu profesionist, conștiință teoretică, tehnică și practică...

Nu este așa de ușor de fixat relația între profesor și discipol sau, mai exact, între maestru și discipol. Primul îndeplinește funcția de informator corect într-un domeniu de activitate intelectuală și de inspirator, iar al doilea este chemat să acumuleze cantitatea de cunoștințe necesară pentru stăpînirea domeniului respectiv, să continue și să desăvîrșească ideile maestrului, iar dacă puterea cugetării și experiența proprie îi permit, să le înlocuiască cu unele și mai generoase. Se spune că Kepler, marele astronom german, discipol al lui Tycho Brahé (astronom danez), care i-a inspirat cunoscutele legi, prin observațiunile sale, nu și-a permis, din adînc respect, să corecteze erorile maestrului său, decît după moartea acestuia. Platon a fost discipolul lui Socrate și maestrul lui Aristot. Cred că se observă că *ideea de discipol presupune existența unui adevărat maestru, chemat pedagogic să formeze o personalitate*, în care trebuie să se întîlnească munca perseverentă pentru acumularea de cunoștințe, vocația pentru un domeniu de activitate intelectuală și puterea creatoare. Numai profesorii cu puternică vocație, cu pasiunea muncii lor pot pregăti adevărați discipoli. Iar „vanitatea" — nobilă — a acestor profesori este de a lăsa urmași care nu numai să fie în stare să-și exercite corect și conștiincios profesiunea, dar să și o înnobileze, să o îmbogățească în mod creator.

Stilul pedagogic modern nu se întemeiază pe ideea de „inițiere", de natură esoterică (secretă, rezervată adeptilor), ci pe ideea de serie profesională, de natură publică. Desigur, la discipoli se simte tușa unui maestru, iar la un simplu elev cu oarecare daruri profesionale, doar stilul de muncă al profesorului său. Așadar, producerea de serii profesionale presupune doar o bună organizare a procesului instructiv-educativ, în timp ce formarea unui discipol presupune mai mult întîlnirea fericită între două personalități, una realizată și alta în devenire. Dar o bună organizare profesională — cum este cazul nostru — creează condiții optime pentru ca să se afirme discipoli, cu condiția pasiunii și responsabilității maxime a profesorului, a maestrului. Ceea ce se și întîmplă adesea. Dar poate nu peste tot și nu atît cît ar fi necesar.

Consemnez, în treacăt, o reflecție a lui Vasile Pîrvan: trebuie să ne purtăm cu grijă deosebită față de

(Continuare în pag. a IV-a)

Faima anonimilor

PICĂTURA DE CERNEALĂ

Într-o vreme cînd alfabetul se învăța cu condei de gresie, tăbliță și burete, am avut un învățător luminat de dorința de a ne obișnui să privim dincolo de apurențe. Și astfel, după clasicele întrebări: „Cine face hainele? Cine face ghetele? Cine face pîinea?" ne-a învățat că în afară de croitor, cizmar sau brutar sînt atîția alți oameni care fac stofa, ața, nasturii, tăbăcesc pielea, macină grîul etc. Era prima lecție despre interdependența meșteșugurilor sau, cum am zice cu un cuvînt de azi, despre cooperare.

Dar, se pare că puterea obișnuinței e mai mare pentru că și azi mi se întîmplă ca atunci cînd văd un obiect, o mașină, un utilaj să mă uit la marca fabricii și să spun: e făcut la Craiova, sau la Brașov, sau la Pitești. Cînd, în realitate, produsul respectiv e făcut prin efortul a cinci sau zece ori mai multe colective răspîndite în toate colțurile țării.

Diviziunea muncii, apărută de mult, a căpătat în ultimele decenii o asemenea amploare încît nici chiar producătorii nu știu întotdeauna ce destinație au produsele lor, în ce mecanism, agregat sau obiect final își vor găsi locul. Cît îi privește pe consumatori, pe beneficiari, ei privesc marca fabricii. Călătorii care admiră în gări masiva locomotivă Diesel-electrică citesc eticheta: „Electroputere-Craiova". Cîți dintre ei știu, însă, că motorul este construit la Reșița? Cîți tractoriști știu că pompa de injecție e făcută la Uzina de mecanică fină-Sinaia, aparatele de bord la „Balanța"-Sibiu, cablurile electrice la „Electromureș"-Tg. Mureș? Dar anvelopele, dar farurile, dar șuruburile etc.?

Am descoperit recent, la Uzina mecanică-Ploiești, județul Prahova, că 30 pînă la 35 la sută din componentele tractorului românesc se realizează aici. Un procent impresionant, o mîndrie pentru muncitorii și tehnicienii prahoveni care n-au, nicidecum, pretenția ca pe caroseria tractorului să apară și numele uzinei lor. De altfel, dacă toate colectivele ce colaborează la realizarea acestei mașini și-ar pune etichetele...

Complexitatea industriei noastre socialiste duce, implicit, la extinderea cooperării, iar aceasta impune un anume anonimat (dar nu și anonimatul răspunderii față de termenele de livrare, față de calitatea produselor furnizate!) celor ce colaborează în vederea finalizării. E o lege obiectivă a industriei moderne a cărei forță se bizuie tocmai pe acest larg sistem de relații, ca un fluviu care se adună din zeci și sute de rîuri și izvoare. Se gîndește cineva, vizitînd Delta Dunării, la debitul Călmățuiului, la aportul Sabarului? Și, totuși, există și ele în această imensitate de forță și farmec.

Să nu uităm, deci, faima — adică rolul — „anonimilor"! Nu e o invitație gratuită pentru că uneori se întîmplă ca furnizori sau chiar funcționari din ministere să neglijeze producția țesătorului — să zicem — fiind exclusiv preocupați de realizările... croitorului, adică ale finalizatorului. Dar prestigiul acestuia se adună, ca și laturile unei piramide, din eforturile conjugate ale tuturor colaboratorilor care au nevoie de aceeași atenție, de același sprijin.

Paul DIACONESCU

Excelenței Sale
NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Mulțumesc Excelenței Voastre pentru mesajul de felicitare transmis cu prilejul celei de-a 23-a aniversări a proclamării independenței Birmaniei și sînt fericit să vă transmit, la rîndul meu, sentimente de prietenie și bune urări.

NE WIN
Președintele Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

În numele poporului albanez, al guvernului Republicii Populare Albania și al meu personal, vă adresez Dv. și prin Dv. poporului frate român și guvernului Republicii Socialiste România, mulțumiri sincere pentru sentimentele de simpatie pe care ni le-ați exprimat în legătură cu inundațiile care au afectat unele zone din Albania.

MEHMET SHEHU
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania

PAGINA A II-A

DIALOG CETĂȚENESC

DIALOG CETĂŢENESC

Caiere „netoarse" în căutatul meşteşug al covoarelor

Covorul este, fără îndoială, una din piesele importante ale unui interior plăcut. Anual, mii, zeci de mii de familii se mută în casă nouă şi, aşa cum se întîmplă de obicei, îşi doresc ca totul în casă, inclusiv covoarele, să fie de bună calitate. Dar din cele patru categorii de covoare care se produc — tip Moldova, tufting (mochetă), pluşate şi româneşti — doar primele două sînt prezente permanent în magazine. Ele nu izbutesc să satisfacă exigenţele şi gusturile tuturor cumpărătorilor, mai ales că, de ani de zile, nu şi-au prea schimbat înfăţişarea.

În rîndurile ce urmează nu vom analiza cauzele actualei situaţii. Ceea ce ne propunem este să depistăm, cu ajutorul factorilor celor mai competenţi, noi posibilităţi de sporire şi de diversificare a producţiei de covoare. Lăsînd deoparte industria republicană, care va constitui subiectul unui articol separat, ne-am îndreptat atenţia către alte sectoare de producţie, şi anume cooperaţia meşteşugărească, cooperativele agricole de producţie, industria locală şi cooperaţia de consum.

O primă discuţie am purtat-o cu tovarăşul Stan Udrea, vicepreşedinte al UCECOM. Iată ce ne-a declarat d-sa : **„În 1971 ne-am propus să executăm circa 350 000 mp covoare, cu mult peste realizările anului trecut. Deşi ritmurile de creştere a producţiei au fost şi vor continua să fie în actualul cincinal deosebit de ridicate (în perioada 1971—1975 se vor produce de peste 9 ori mai multe covoare decît în 1970), oferta nu reuşeşte încă să egaleze nivelul cererii. Doresc să subliniez că problema acoperirii acestui deficit a constituit obiectul unor intense preocupări la diferite niveluri. Drept rezultat, în anul 1970, s-a suplimentat cantitatea de lînă pusă la dispoziţia unităţilor cooperatiste, ceea ce va însemna sporirea producţiei — numai datorită acestei măsuri — cu peste 600 000 mp. În paralel cu acţiunea de dezvoltare a producţiei — pentru care sînt mobilizate însemnate forţe din potenţialul nostru de investiţii — va trebui să aducem o serie de îmbunătăţiri structurii fondului de marfă. Sîntem conştienţi că pentru satisfacerea în totalitate a cererii de consum se impune dezvoltarea producţiei peste prevederile cincinalului în curs ; pentru aceasta se cer rezolvate cel puţin două probleme — aprovizionarea cu materie primă şi lărgirea spaţiilor de finisat".**

Din convorbirea cu tovarăşul vicepreşedinte a rezultat că, chiar în condiţiile unor prevederi de plan foarte strînse, există totuşi posibilităţi pentru a da pe piaţă mai multe covoare româneşti. Spre surprinderea noastră însă aflăm că la ultimele contractări, din cele 77 modele noi de covoare, inspirate din folclorul diferitelor zone geografice, doar cîteva vor ajunge în magazine. De ce ? Nu plac publicului ? Nici vorbă, de vreme ce în magazinele de specialitate asemenea covoare sînt apariţii întîmplătoare.

Conducerile uniunilor respective din judeţele Neamţ şi Argeş au subliniat, de asemenea, posibilităţile de sporire a producţiei.

„Cooperativa „Arta decorativă" din Tg. Neamţ — care şi-a cîştigat un bun renume pe piaţa covoarelor, în ţară şi în străinătate — poate livra, în plus, dacă se cer, importante cantităţi de covoare româneşti : 6 000 mp covoare Carpaţi şi 2 000 mp covoare Tismana — ne-a spus tovarăşul **Constantin Dabija**, preşedintele U.J.C.M. Neamţ. **Aceasta, numai prin extinderea muncii la domiciliu. Un studiu al comisiei economice a comitetului judeţean de partid a relevat că în oraşul Roman există forţă de muncă feminină disponibilă. Organele locale de stat şi de partid au sprijinit cooperativa pentru găsirea unor spaţii adecvate înfiinţării unei secţii de covoare plušate. A şi început calificarea a 150 de ţesătoare. În final vor fi 500. Se află, de asemenea, în construcţie, cu termen de dare în folosinţă în acest an, un complex de producţie, cu acest profil, a cărui producţie anuală va fi de circa 7 000 mp".**

Şi cooperativele din judeţul Argeş şi-au propus să sporească producţia de covoare. La Curtea de Argeş va creşte capacitatea de producţie pentru covoare plušate (se vor crea două noi hale de producţie, va fi construită o unitate centralizată de spălat şi finisat) şi se vor califica noi promoţii de tineri (la sfîrşitul acestui an, efectivul de cadre se va dubla). La Topoloveni, pentru crearea unei noi secţii specializate, numai în producţia de covoare plušate vor fi calificate 80 de ţesătoare. Dată fiind cererea ridicată la acest produs, spre sfîrşitul anului se va înfiinţa la Cîmpulung Muscel o nouă cooperativă, specializată în lucrări de artă populară, inclusiv covoare.

Vorbind despre acest subiect nu putem să nu amintim de faptul că, în anumite zone geografice ale ţării, a existat şi mai există încă obiceiul ca, o dată cu sosirea iernii, războiul de ţesut, ghergheful să fie coborîte din pod şi puse în stare de funcţiune, că majoritatea femeilor ştiu să ţesă, unele manifestînd o îndemînare deosebită şi un simţ al culorilor remarcabil. Desigur, nu poate fi vorba de o întoarcere la vremurile cînd industria casnică era singura producătoare a unor astfel de obiecte ; cerinţele zilei de azi sînt atît de mari încît, cantitativ, cu asemenea mijloace de producţie nu s-ar putea face faţă. Dar industria casnică poate avea rolul ei, chiar în condiţiile actuale, un rol de primă importanţă atît în asigurarea unei cantităţi mai mari de covoare pe piaţă, cît mai ales al aportului de autenticitate şi varietate.

Cum ar putea lua forma concretă a unor produse la îndemîna publicului cumpărător această experienţă ? Deşi la început, acţiunea de extindere a producţiei de covoare a prins şi în cooperativele agricole de producţie contur real în anumite judeţe, în timp ce în altele se caută, cu stăruinţă, forme potrivite de organizare a acestei noi activităţi, resurse de materie primă ş.a. Iată ce ne relata tovarăşul ing. **Gh. Bălan**, vicepreşedinte al U.J.C.A.P.-Neamţ, în legătură cu aceasta :

— În judeţul nostru sînt comune — Agapia, Pietricani, Humuleşti, Vînători, Săbăoani, Boteşti etc. — în care meşteşugul ţesutului covoarelor s-a transmis din generaţie în generaţie şi se mai păstrează şi astăzi. Totul este cum putem valorifica priceperea ţăranilor noastre. Preşedinţii de C.A.P. s-au arătat interesaţi în organizarea unor ateliere de covoare. Există şi unele premise materiale : războaie de ţesut sînt în mai toate casele, spete putem produce, după necesităţi, în comuna Răteşti, avem şi unele mijloace simple de prelucrare a firului — darac, maşină de tors. Rămîne de rezolvat o singură problemă : aceea a materiei prime.

În perioada de început a acestei activităţi, cooperativele agricole din judeţul Neamţ se vor bucura de sprijinul cooperativelor meşteşugăreşti cu o mai bogată experienţă în domeniul calificării, al organizării lucrului. „Totodată — ne asigură tovarăşul Constantin Dabija, preşedintele U.J.C.M.-Neamţ — primele covoare realizate în C.A.P. vor putea fi prezentate publicului, pentru sondaj, prin cele 30 de unităţi ale cooperaţiei meşteşugăreşti din judeţ". Iniţiative interesante s-au născut şi în judeţul Gorj. Din cîte am fost informaţi, la U.J.C.A.P.-Gorj se fac pregătiri pentru înfiinţarea unei asociaţii intercooperatiste profilate pe ţesutul covoarelor

În studiile ce se întreprind, în momentul de faţă, pe planuri multiple, pe lîngă eforturile de a se găsi resurse pentru lărgirea capacităţilor de producţie, calificarea cadrelor necesare şi extinderea muncii la domiciliu, asigurarea materiei prime trebuie să ocupe un loc de prim ordin. În cursul discuţiilor, interlocutorii noştri au făcut propuneri prin aplicarea cărora producătorii de covoare ar beneficia de anumite cantităţi de lînă în plus. Desigur, principalul furnizor al materiei prime necesare dezvoltării producţiei de covoare rămîne agricultura. Dar, pînă la obţinerea sporului de lînă necesar, se preconizează şi alte modalităţi de valorificare a unor rezerve folosibile în viitorul foarte apropiat. Din convorbirile cu reprezentanţi ai cooperaţiei de consum şi ai industriei locale a reieşit că, în cursul acestei luni, echipe de specialişti sînt plecate la faţa locului pentru a descoperi noi capacităţi de producţie, resurse de forţă de muncă şi materie primă, pentru a pune o temelie cît mai solidă acestei acţiuni de mare interes pentru populaţie. Către sfîrşitul lunii, cînd se va face bilanţul investigaţiilor în curs, vom reveni pentru a-l înfăţişa cititorilor într-un alt articol.

Rodica SERBAN
Mihai IONESCU

O imagine pe care, cu zece ani în urmă, puţini ieşeni o prevăzuseră pentru oraşul lor (Foto : M. Andreescu)

● ECOUL ANCHETELOR „SCÎNTEII" ●

În contradicţie cu realitatea

Cu cîtăva vreme în urmă, sub titlul „Unde nu-i cap, vai de... cizme", ziarul nostru a publicat un articol în care era semnalat faptul că cizmele şi ghetele din p.v.c, purtate la ger, plesnesc. Referitor la acest articol, direcţia generală de îndrumare şi urmărire a producţiei din M.I.U. ne comunică următoarele :

„Pentru eliminarea acestei deficienţe s-au luat măsuri de verificare a recepturii de fabricaţie şi a rezultatelor calitative obţinute, apelîndu-se în acest sens la Institutul de cercetări pielărie, cauciuc, mase plastice. În cadrul acestei acţiuni, un accent deosebit s-a pus pe îmbunătăţirea rezistenţei la flexiuni repetate la minus 15° C (130 000 flexiuni) şi plus 18°C (200 000 flexiuni). Paralel cu aceste acţiuni, s-au emis şi unele instrucţiuni de purtare care însoţesc fiecare pereche de încălţăminte din înlocuitori, în care se prevăd indicaţii cu privire la modul de spălare şi uscare a încălţămintei".

Am fi fost gata să credem că, într-adevăr, calitatea respectivelor încălţări s-a îmbunătăţit, dacă reprezentanţii comerţului nu ne-ar fi informat că refuzurile la aceste sortimente nu au încetat. Cetăţenii continuă să returneze diferitelor verigi ale comerţului cizme şi ghete, crăpate după numai cîteva zile de purtare. La ce bun, atunci, răspunsul mai sus citat, dacă realitatea nu este conformă cu conţinutul lui ?

Exigenţe pe măsura răspunderii !

Ca urmare a publicării, în ziarul nr. 8 617, a anchetei „Pasagerii anonimi erau, de fapt, de la miliţie...", în care erau semnalate aspecte negative constatate pe unele trasee deservite de autobuzele I.T.A. Bucureşti, Craiova, Piteşti şi Ploieşti, **Centrala de Transporturi Auto** ne informează : **„Aspectele menţionate în articol, precum şi alte deficienţe constatate de organele C.T.A. pe linia deservirii calitative a publicului călător şi a legalităţii transporturilor au constituit obiectul unor severe analize, atît la nivelul centralei, cît şi la nivelul întreprinderilor de transporturi auto şi al unităţilor din subordinea acestora. Au fost dezbătute cauzele care au generat deficienţe în transportul de călători, sub raportul deservirii publicului şi al legalităţii transporturilor. Au fost stabilite sarcinile concrete care revin atît organelor din centrală, precum şi celor din întreprinderi şi autobaze, pentru asigurarea regularităţii curselor şi a celorlalte condiţii de deservire a publicului. (...) Pentru cazurile semnalate în articol, au fost stabilite răspunderile care revin personalului din întreprinderile şi autobazele verificate şi, în raport cu gravitatea lipsurilor, au fost aplicate sancţiuni disciplinare, mergîndu-se pînă la desfacerea contractului de muncă".**

În acelaşi timp, a răspuns redacţiei şi **Inspectoratul de control auto din cadrul I.T.A. Craiova**, care a efectuat, pe baza celor sesizate în ziar, o amplă cercetare, propunînd conducerii întreprinderii un şir de măsuri. Între acestea se numără sancţionarea celor vinovaţi de încălcarea normelor deservirii civilizate, cît şi a regulilor de circulaţie, unii şoferi fiind penalizaţi la salariu.

Ce atitudine au luat însă organele de control faţă de unele cadre cu răspunderi organizatorice care nu pot fi absolvite în nici un caz de neajunsurile constatate ? După cum sîntem informaţi, pentru că şeful adjunct de autobază Marin Radu **„n-a luat la timp cele mai potrivite măsuri în vederea urgentării reparaţiilor la autobuzele intrate în garaj, ţinînd seama că datorită acestui fapt timpul afectat reparaţiilor s-a depăşit simţitor, iar în numeroase cazuri autobuzele au plecat cu întîrziere pe traseu"**, s-a propus sancţionarea sa cu... avertisment ! Tot atît de „drastică" a fost şi propunerea privind pe şeful de coloană Alexandru Mladin şi impiegatul de mişcare Constantin Almăriei, care **„nu s-au ocupat îndeaproape de problema asigurării numărului de autobuze necesar acoperirii trasee-lor".** Poate că direcţiunea I.T.A. Craiova care, în persoana ing. B. Protopopescu, şi-a însuşit respectivele propuneri, le va revedea totuşi prin prisma unei mai înalte exigenţe.

Cît priveşte sancţiunile disciplinare mai aspre, menţionate în răspunsul Centralei de transporturi auto, poate că s-au referit la situaţiile semnalate în alte judeţe. Dar despre acestea, conducerile întreprinderilor vizate încă nu ne-au informat.

Primul gospodar al satului

Ziarul nostru a publicat în numărul său din 14 noiembrie 1970 un articol intitulat : „Cum munceşte primul gospodar al satului". Comitetul executiv al Consiliului popular judeţean Ialomiţa ne informează că, în urma apariţiei articolului, s-au luat măsuri pentru remedierea deficienţelor semnalate. Aspectele negative din articolul respectiv au fost prelucrate într-o şedinţă de lucru cu aparatul comitetului executiv. A fost întocmit un plan de măsuri cu privire la îmbunătăţirea stilului şi metodelor de muncă ale comitetelor executive ale consiliilor populare comunale, orăşeneşti şi municipal. Comitetul executiv al consiliului popular judeţean şi-a propus să urmărească îndeaproape îndeplinirea acestui plan. **„Informăm redacţia ziarului „Scînteia" — se spune în răspuns — că, pe baza materialului critic publicat, ne-am propus ca în viitoarele instruiri pe care le vom organiza cu preşedinţii şi secretarii comitetelor executive ale consiliilor populare din judeţ să abordăm şi această temă, cu privire la modul cum muncesc primarii ca gospodari ai satelor".**

Risipa de apă poate fi stăvilită
Cine ia iniţiativa ?

Ca ecou la articolele publicate la „Dialog cetăţenesc" despre alimentarea oraşelor cu apă potabilă, s-a primit următoarea propunere, pe care o socotim deosebit de interesantă :

Problema înlăturării pierderilor de apă potabilă — deficitară în multe oraşe din ţară — este mult discutată atît în presă cît şi cu ocazia diferitelor adunări ale cetăţenilor. În acest scop, s-au făcut diferite propuneri, s-au dat unele soluţii, dar fără a avea darul să curme anomaliile existente în prezent în reţeaua de alimentare cu apă. Dintr-un calcul sumar, rezultă cîteva cifre ce merită atenţie: dacă o instalaţie sanitară dintr-un apartament este defectă, se pierd în 24 de ore circa 2 mc de apă ; avînd în vedere numărul instalaţiilor din blocurile de locuinţe, instituţii, întreprinderi etc., vedem că se irosesc zilnic sute de mii de metri cubi de apă.

Văzînd că în blocul în care locuiesc consumul de apă creşte vertiginos, ajungînd să plătim pe lună, în medie, peste 4 500 lei, am căutat cauzele şi calea pentru reducerea acestui consum. Ele se datoresc faptului că robinetul flotorului de la bazinul instalaţiei sanitare se uzează des — după numai 2—3 luni — iar apa se scurge tot timpul la canal. Am adoptat o soluţie simplă şi eficientă : duza din bronz (orificiul prin care apa pătrunde în bazin) de la robinetul flotorului a fost înlocuită cu alta din oţel inoxidabil. În felul acesta, la presiunea de 4—5 atmosfere, duza respectivă nu mai este supusă coroziunii apei, prelungindu-i-se viaţa — după cum arată probele de laborator — cu 40—50 de ani. Toate instalaţiile sanitare din blocul nostru cu 165 de apartamente au fost echipate cu astfel de duze. Efectul : în cele opt luni de funcţionare nu s-a mai defectat nici un robinet : lunar, datorită acestui fapt, pierderile de apă au fost reduse cu peste 4 000 mc. Dacă adăugăm la aceasta şi faptul că robinetele pot fi confecţionate în întregime din oţel de calitate inferioară, avînd numai duza din oţel inoxidabil, fără să se mai folosească bronzul — material scump, deficitar — sînt lesne de imaginat marile avantaje economice ce le prezintă această nouă soluţie. De aceea considerăm ca modificările făcute la instalaţiile sanitare de la imobilul nostru să fie extinse la toate blocurile de locuinţe, la instituţii şi întreprinderi. Aceasta ar fi în interesul cetăţenilor, dar cu deosebire în interesul statului, care ştim că an de an cheltuieşte sume mari de bani pentru crearea de noi surse de alimentare cu apă potabilă. Direcţia de gospodărie comunală, căreia ne-am adresat, prezentîndu-i documentaţia tehnică şi calculele privind eficienţa economică a aplicării acestei soluţii, a apreciat-o ca oportună. De altfel, în scopul discutării ei, s-a convocat o şedinţă la care au participat factori de răspundere din această direcţie, de la industria locală a municipiului etc. Dar, în final, mi s-a spus că este greu de găsit o unitate care să confecţioneze piesa respectivă, că unicul furnizor ar fi uzina „Armătura" Cluj. M-am deplasat la Cluj. Tovarăşul inginer Culic, şeful serviciului proiectări de-aici, mi-a spus că uzina nu cîştigă nimic de pe urma modificării acestei piese şi, prin urmare, nu are deocamdată nici un interes să soluţioneze propunerea noastră. Bine, dar aici nu este vorba numai de ce va cîştiga uzina, ci de interese care privesc sute de mii de locatari, de interesele statului.

În această situaţie, ne-am adresat altor întreprinderi, dintre care două s-au oferit să confecţioneze piesele respective. S-au întocmit devize antecalcul şi a rezultat că fiecare piesă nu depăşeşte valoarea de 6 lei, adică o sumă destul de mică dacă ţinem seama de marea importanţă ce o prezintă folosirea ei. Dar s-a ivit alt impediment : cine anume să comande furnizorilor confecţionarea acestor piese ? Eu nu am cum să răspund la o asemenea întrebare. Ceea ce ştiu însă este că aceste piese ar trebui să se găsească în magazine sau în atelierele cooperaţiei meşteşugăreşti pentru a fi la îndemîna cetăţenilor. Socotesc că, adresindu-mă „Scînteii", propunerea noastră va ajunge mai repede în atenţia forurilor în măsură să o soluţioneze.

Gheorghe COSTEA
Calea Griviţei 148,
Bucureşti

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

ETERNUL „MÎINE"

„La şedinţa din februarie 1970 a Consiliului popular al comunei Orbeni, din judeţul Bacău, s-a luat în discuţie extinderea reţelei electrice în satul Scurta — ne scrie **Ion C. Galatan.** S-a hotărît ca, în cel mai scurt timp, să se aducă de la pădure 180 de arbori potriviţi pentru a fi folosiţi ca stîlpi la instalarea reţelei electrice, deoarece, aşa cum fusese informat preşedintele consiliului, la începutul trimestrului II urma să vină o echipă de electricieni. Oamenii au pregătit stîlpii, dar electricienii de la I.R.E. Bacău au venit tocmai în septembrie. Bine, totuşi, că au lucrat repede, terminînd instalarea a 3 000 m linie de joasă tensiune şi 2 700 m linie de înaltă tensiune în numai 25 de zile. Asta nu înseamnă însă că avem lumină electrică : a rămas nefăcută legătura la transformator. La sesizarea cetăţenilor, pe care îi reprezint ca deputat, m-am adresat de mai multe ori consiliului popular : dar — deşi de fiecare dată cînd primarul, secretarul sau altcineva dă telefon la I.R.E. Bacău, i se spune că „echipa va veni mîine sau poimîine" — încă n-a venit nimeni să termine lucrarea".

În încheiere, autorul scrisorii îşi exprimă teama ca nu cumva, nevenind pînă la începutul lui ianuarie 1971, electricienii să-şi fi pus în gînd să apară tocmai prin septembrie, pentru a serba „cum

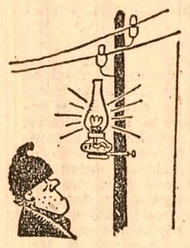

se cuvine" împlinirea unui an de la prima lor deplasare — şi aceea, tot atît de ...promptă — în comună.

S-A SCHIMBAT MACAZUL...

Ion Drăgănescu, impiegat de mişcare la halta C.F.R. Lipăneşti, judeţul Prahova, ne scrie : „Pînă nu de mult am fost impiegat de mişcare la halta C.F.R. Făget-Teleajen, ce aparţine de staţia C.F.R. Vălenii de Munte. Pentru că m-am străduit să împiedic încălcarea normelor de siguranţă a circulaţiei şi am susţinut întronarea în cadrul staţiei a ordinii şi disciplinei necesare în acest sector mai mult decît oriunde, mi s-au creat din partea conducerii staţiei multe neplăceri, care pur şi simplu m-au dus la disperare. Iată, pe scurt, cum s-au petrecut faptele. În toamna anului trecut, printr-o telegramă, am sesizat direcţia regională C.F.R. şi Comitetul sindicatului de linie Ploieşti-Sud că şeful staţiei Vălenii de Munte, Gh. Zincă, săvîrşeşte o seamă de abateri de la ordinele C.F.R. : lipseşte nemotivat din unitate, neglijează instruirea personalului în subordine, permite primirea de trenuri cu parcursul neasigurat, menţine personal neautorizat la manipularea aparatelor etc. Am cerut organelor respective să întreprindă o cercetare la faţa locului şi să ia măsuri în consecinţă. La scurt timp, Direcţia regională C.F.R. l-a trimis la Vălenii de Munte pe controlorul de sector care, de necrezut, a efectuat an-

cheta împreună cu şeful staţiei (!?). Rezultatul : eu am fost cel sancţionat — cu „avertisment", diminuarea salariului cu 15 la sută şi mutarea de la halta Făget la halta Lipăneşti. Cum să interpretez această concluzie a anchetei ? Cine poate face lumină în acest caz ?".

Vă comunicăm, tov. Drăgănescu, că — în urma unei noi anchete — Direcţia regională C.F.R., căreia i s-a trimis sesizarea, a stabilit nevinovăţia dv., fapt pentru care vi s-au ridicat sancţiunile aplicate. O dată cu aceasta, adevăraţii vinovaţi şi-au primit răsplata meritată.

MERCURIALUL... CÎNTAT LA TROMPETĂ

„În fiecare zi, de la 6 dimineaţa pînă noaptea tîrziu, sîntem obligaţi să ne chinuim în sunetele megafoanelor instalate în piaţa Obor, care transmit ultimele şlagăre pentru vînzătorii de zarzavaturi şi clienţii lor — ne scrie **un grup de locatari** ai noilor blocuri din Colentina. Este normal să se transmită zilnic MERCURIALUL. Dar la aceasta se adaugă megafoanele unor circuri ambulante care-şi invită spectatorii, într-un limbaj cam de neînţeles, dar foarte sonor. Iar atunci cînd se consideră că gospodinele, venite în piaţă pentru cumpărături, nu mai sînt atente la cele debitate de crainicii circurilor, se opreşte totul şi se transmite melodia „LINIŞTE", care este repetată la infinit. Radioamplificat, sunetul trompetei reuşeşte să facă linişte, în sensul că orice emisie de o intensitate mai mică încetează să se mai audă... Folosind un stil epistolar, bine cunoscut, întrebăm : nu există oare nici o lege care să ne apere nervii, odihna de această agresiune sonoră ?" Şi în încheiere, un **P. S.** : „În această zonă, printr-o nefastă coincidenţă, prevederile legale în legătură cu claxonatul sînt total ignorate".

MĂCAR SĂ FIE NAVIGABIL

„Un drum de 4 km, singurul drum de legătură cu alte localităţi a satului Săcalul de Pădure, din judeţul Mureş, este atît de desfundat că nu poate fi străbătut cu nici un mijloc de transport — ne scrie corespondentul voluntar **Romulus Todea.** Din această cauză pot spune că satul este aproape complet izolat de lume. Cooperativa agricolă nu poate transporta produsele contractate cu statul şi nu poate primi îngrăşămintele de care are nevoie, magazinele cooperativei de consum nu sînt aprovizionate cu mărfuri industriale. În sat nu poate ajunge niciodată maşina Salvării ca să ia bolnavii, iar unele femei gravide, duse cu căruţa la Luieriu, unde se află casa de naştere, au născut în căruţă. Acest

drum a devenit şi mai greu de străbătut de cînd s-au adus două buldozere ca să-l... îmbunătăţească ! Au adunat grămezi mari de pămînt şi, tot umblînd încoace şi încolo, au făcut cu şenilele nişte şanţuri în care apa bălteşte. După ce în acest mod ingenios au stricat şi mai rău drumul, buldozerele s-au defectat, iar cînd li s-au găsit piese ca să fie reparate au fost duse în altă parte. Nici nu ştim cui să ne mai adresăm ca să fim ajutaţi la terminarea acestui drum".

După cum se vede, obişnuiţi cu metoda originală a buldozerelor cu pricina, săteni le aşteaptă revenirea : sperăm ca, perseverîndu-se cu asemenea lucrări, să se aleagă măcar cu un canal navigabil.

SURPRIZE PETETERISTE

Iată ce ne scrie **I. Vespan** din Craiova, cartierul Valea Roşie, bloc G3, sc. 3, ap. 9 :

„Vă trimit în original telegrama pe care am primit-o zilele trecute din Corbeasca (bănuiesc de la rude), pe care aş reproduce-o în întregime, dacă... ar avea text. Este pur şi simplu o hîrtie pe care nu-i scrisă decît adresa mea şi prenumele expeditorilor. Atît şi nimic mai mult. Ce-au vrut să-mi comunice cei care au expediat telegrama ? Poate că rudele or fi vrut să mă felicite de ziua mea. Dar mai ştii !".

O altă scrisoare, din Constanţa, trimisă de **Ion Dobrescu**, ne aduce la cunoştinţă un „serviciu" asemănător, făcut de salariaţii P.T.T.R. :

„De trei ori, la intervale de cîte 48 de ore, am dat avize telefonice pentru o convorbire cu tatăl meu din comuna Alunu, oficiul poştal Mateeşti, jud. Vîlcea. Dar nici unul n-a ajuns la destinatar. Aşa că, în loc să-mi rezolv interesul prin telefon, a trebuit să iau trenul şi să străbat ţara, pînă la Alunu".

Pentru că se semnalează cam des asemenea neglijenţe, nu este oare cazul ca organele P.T.T.R. să le trimită cîte o „telegramă" sau un „aviz telefonic" unor incurcă-lume ?

pagina economică

Adunări generale în cooperativele agricole

DUPĂ MUNCĂ ȘI RĂSPLATĂ!

Ce-și propun cooperatorii din Gurbănești pentru activitatea lor din acest an

Participînd la adunările generale ale cooperativelor agricole de producție, urmărind schimburile de păreri, adeseori ascuțite, tăioase, dar întotdeauna cumpănite, ai imaginea clară a forței pe care o reprezintă sistemul democratic de dezbatere colectivă a treburilor obștești. La adunarea generală a C.A.P. Gurbănești, cei care au participat la dezbateri au făcut încă o dată dovada modului sănătos de a gîndi al țăranilor cooperatori : s-au rostit aprecieri și laude pentru cei harnici, dar s-au exprimat și critici usturătoare la adresa celor certați cu ordinea și disciplina. Se poate spune, deci, că adunarea generală a cooperatorilor din Gurbănești a fost cu adevărat o ședință de lucru în care s-au analizat în adîncime rezultatele de producție și financiare pe 1970, s-a aprobat planul de producție pe acest an și s-a stabilit în amănunt ce trebuie făcut pentru îndeplinirea și depășirea lui. Toate acestea au fost analizate în spiritul măsurilor luate de conducerea partidului cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, care au dat dezbaterilor un caracter mai viu, mai aprofundat.

● UN PLAN DE PRODUCȚIE SUPERIOR ANILOR TRECUȚI ● ACORDUL GLOBAL — ACCEPTAT ÎN MOD UNANIM ● „SĂ NU MAI TOLERĂM INDISCIPLINA. ESTE MAI REA CA SECETA" ● MUNCEȘTE BINE CONSILIUL ? DA, PENTRU CĂ ASCULTĂ CE SPUN COOPERATORII

Cooperativa agricolă din Gurbănești este o unitate mare ; ea dispune de 3140 hectare teren fertil situat pe Valea Mostiștei. Ca și alte cooperative, ea beneficiază de un sprijin substanțial din partea statului : anul trecut a avut la dispoziție prin secția de mecanizare 38 tractoare, 21 combine, numeroase alte mașini agricole și a folosit pentru fertilizarea culturilor peste 1 000 tone îngrășăminte chimice. Dar, alături de această bază tehnico-materială, hotărîtoare pentru nivelul producției sînt munca membrilor cooperativei, capacitatea consiliului de conducere de a organiza munca sutelor de cooperatori. Iată de ce în darea de seamă prezentată de tov. Dinu Daniliuc, președintele cooperativei, și apoi în cuvîntul celor care au luat parte la discuții s-au analizat temeinic atît factorii care au contribuit la obținerea unor producții mari la cultura plantelor de cîmp sau în zootehnie, cît și cauzele care au determinat ca la unele ferme, brigăzi sau echipe să nu se obțină rezultate pe măsura posibilităților.

Cum arată, exprimate cifric, rezultatele activității pe anul ce s-a încheiat ? 2 700 kg grîu, 2 800 kg porumb, 1 800 kg floarea-soarelui, 27 000 kg sfeclă de zahăr în medie la hectar. Deși recoltele au fost diminuate ca urmare a calamităților naturale din primăvară — apa a bălțit pe sute de hectare — cooperativa a livrat statului 1726 tone cereale, 900 tone leguminoase, 3040 hectolitri lapte, 420 tone carne, 9 000 kg lînă și 830 tone legume. Ca urmare, veniturile bănești planificate au fost depășite simțitor, realizîndu-se un venit de 440 000 lei la suta de hectare. Aceasta a permis ca fiecare normă convențională să fie retribuită cu 31 lei, față de 27 lei cît a fost planificat.

Sînt acestea cu adevărat posibilitățile cooperativei ? Evident că nu. A subliniat-o deschis darea de seamă, au spus-o răspicat participanții la discuții. În timp ce brigada de la Gurbănești, de exemplu, a obținut de pe cele 480 ha cultivate cu porumb cîte 3 500 kg boabe la hectar, brigada nr. 2 Preasna, mai ales echipele conduse de Lucu Ion și Radu Gheorghe Constantin — a realizat în aceleași condiții de climă și sol sub 2 000 kg la hectar. Diminuarea producției se datorește neefectuării la timp a lucrărilor de întreținere, neparticipării cu regularitate la muncă a cooperatorilor la care s-a adăugat risipa de produse la recoltare. „Indisciplina, lipsa de răspundere sînt mai rele ca seceta" — afirma unul dintre cooperatori — exprimînd plastic un adevăr confirmat din plin de unele experiențe care nu sînt spre lauda unor echipe și brigăzi de aici. Pe bună dreptate a fost criticată în darea de seamă brigada nr. 2 Preasna — spunea cooperatorul **Stroie Marin.** Rezultatele slabe pe care le-a obținut se datoresc numai și numai întîrzierii lucrărilor de întreținere, calității lor slabe. Și aceasta datorită faptului că nu a existat disciplină. Or, ca să obținem rezultate bune, toți trebuie să participăm la munca atunci cînd este nevoie. În sprijinul aceleiași idei, cooperatorul **Tănase Tudor** a dat exemplul grădinii de legume. Cei care au lucrat la grădină — spunea el — au început prășitul cînd buruienile erau pînă la briu și practic nu se putea salva nimic. Într-adevăr, așa cum s-a arătat și în darea de seamă, la grădina de legume pe cele 90 hectare cultivate cu ceapă s-au obținut numai 30 la sută din producția planificată. Ca urmare, numai de la această cultură s-au pierdut 1 000 000 lei care ar fi dus la creșterea valorii unei norme de categoria întîi cu 7—8 lei. Sînt de apreciat părerile de rău exprimate în adunare chiar și de împricinați, dar cu ele nu poți compensa milionul pierdut, nu poți înlocui produsele care trebuiau să ajungă pe piață. Adunarea generală a fost unanimă că în acest caz ca și în altele consiliul de conducere, specialiștii, trebuie să manifeste mai multă exigență, să ia atitudine mai fermă față de delăsare.

Există condiții ca prin organizarea mai bună a muncii, prin executarea la timp a tuturor lucrărilor să se obțină producții mult mai mari. Referindu-se la această problemă, **Ilie Tănase,** șef de fermă, spunea : Am obținut, în cadrul fermei de semințe, cîte 3 200 kg grîu la hectar și recolte mari la alte culturi semincere, ceea ce a făcut ca ferma să realizeze o producție-marfă în valoare de 3,5 milioane lei. Peste tot pot fi obținute recolte mari. Trebuie să acordăm mai multă atenție folosirii gunoiului de grajd. În toate planurile ne propunem să fertilizăm suprafețe mari, dar nu prea o facem. Este adevărat că s-a întreprins ceva : gunoiul a fost clădit în platforme. Dar nu-i suficient să fie așezat frumos. Trebuie folosit la fertilizarea terenului.

Sporirea recoltelor este strîns legată de aportul mecanizatorilor. Secția de tractoare reorganizată pe baza principiilor noi elaborate de conducerea partidului va avea putința să execute lucrările agricole la timp și să contribuie la obținerea unor producții mai mari. **Alexandru Barbu,** șeful secției de mecanizare, a recunoscut că au fost făcute și lucrări de slabă calitate. Dar a și criticat pe cei din brigada nr. 2 Preasna care au lăsat mulți știuleți pe cîmp pe care tractoriștii îi ingropau sub brazdă.

Deși în zootehnie au fost obținute o seamă de rezultate bune — îngrășătoria de miei a adus un venit de 1 950 000 lei, iar de fiecare vacă s-au obținut cîte 1 800 litri de lapte — participanții la discuții au subliniat că există posibilități mari de sporire a producției și veniturilor. **Nicolae Taftă,** șeful fermei zootehnice, sublinia că în decurs de 8 ani de cînd lucrează în cooperativă producția de lapte s-a dublat, dar nu este satisfăcătoare. Aceasta se datorește atît menținerii în efectiv a unor vaci cu producții mici, cît și neajunsurilor în furajare și îngrijire. Cooperativa a organizat o îngrășătorie de berbecuți, dar nu este sprijinită de direcția agricolă pentru procurarea mielilor.

Sînt numai cîteva din numeroasele probleme referitoare la producție ridicate de către cei care au luat cuvîntul. Caracteristic este că toți, relieficînd experiența bună, au arătat ce trebuie de făcut într-un sector sau altul pentru sporirea producției, pentru creșterea veniturilor.

În cadrul adunării generale a cooperatorilor din Gurbănești, rezultatele în producție cît și sarcinile de plan pe 1971 au fost analizate în lumina introducerii noilor forme de organizare și retribuire a muncii. Încă din anul trecut au fost făcute unele progrese în ce privește retribuirea diferențiată a cooperatorilor din diferite sectoare de activitate în raport cu producția obținută. Astfel, pentru o normă de categoria întîi s-a plătit cîte 31,21 lei la ferma de semințe, 29,71 lei la zootehnie, 29,71 lei la legumicultură, 30,71 lei la brigada nr. 1, în ramurile anexe și la administrație și 29,71 la brigada a 2-a. Este o inițiativă meritorie a consiliului de conducere, menită să diferențieze veniturile cooperatorilor în funcție de aportul lor la realizarea producției. Vechiul sistem de retribuire nu a fost suficient de stimulativ pentru a cointeresa pe cooperatori să execute lucrările la timp, să sporească producția. Tov. **Tudor Marin** spunea : Cei de la grădina de legume au lucrat fără răspundere. Îi vedeam dormind adesea. Cu toate acestea, au în medie 300—400 norme, iar acum le rîde buza. Alți cooperatori, cum sînt cei de la ferma legumicolă, și care au dat o contribuție mare la sporirea veniturilor, nu sînt mulțumiți de aceasta.

Uniformitatea în ce privește retribuirea a avut urmări negative și în zootehnie, unii îngrijitori după cum spunea cooperatorul **Mărgărit Marin,** au părăsit locurile lor de muncă. Or, schimbarea îngrijitorilor a dus la scăderea producției de lapte.

Iată de ce cooperatorii din Gurbănești au optat pentru introducerea acordului global ca formă de retribuire. Ei își dau seama că cu cît producția realizată de formația de lucru sau de fiecare cooperator va fi mai mare, cu atît suma totală de plată a muncii va crește, posibilitatea de cîștig fiind nelimitată pentru acei care prin eforturi corespunzătoare vor obține producții ridicate.

Meritul adunării generale al cooperatorilor din Gurbănești constă și în aceea că au fost reliefate sub toate aspectele prevederile planului pe 1971, au fost stabilite măsurile tehnice, organizatorice, economice și administrative pentru îndeplinirea lui. Planșele atîrnate pe pereți cuprindeau cifre privind nivelul producțiilor care urmează să se obțină în acest an, veniturile, cheltuielile și retribuirea muncii cooperatorilor. Ca urmare, fiecare știe cît are de muncit, ce i se cuvine pentru munca depusă. Important este ca în cadrul adunării generale oamenii nu numai să-și spună părerea asupra modului cum este condusă și gospodărită cooperativa, ci să cunoască sarcinile de plan pe ferme, brigăzi și echipe, astfel ca să se știe ce are de făcut fiecare, să se lămurească asupra modului cum se aplică acordul global, să știe ce cîștigă în cazul realizării producției, care va fi retribuția suplimentară.

Prevederile planului de producție pe 1971 sînt clare. Urmează să se obțină, în medie la hectar, 2 800 kg grîu, 3 600 kg porumb, 2 000 kg floarea-soarelui, 34 000 kg sfeclă de zahăr. Sarcinile de plan au fost împărțite pe ferme, brigăzi și echipe. Dar aplicarea acordului global cere ca, încă de pe acum, oamenii să fie pe deplin lămuriți asupra veniturilor care le vor realiza îndeplinind producția planificată.

S-a calculat că pentru realizarea producției planificate sînt necesare 200 000 norme de categoria întîi, iar fiecare normă este retribuită cu 30 lei. Iată cum se împarte suprafața de culturi prășitoare pe un cooperator și care este retribuirea ce se acordă :

suprafața	retribuirea
Porumb 3,22 ha	3 400 lei
Sfeclă zahăr 0,80 ha	4 036 lei
Floarea-soarelui 0,90 ha	475 lei
Alte lucrări	3 330 lei
Total :	11 271 lei

Cu alte cuvinte, un cooperator care va lucra suprafețele respective, în condițiile îndeplinirii producției planificate, va fi retribuit cu 11 271 lei, din care 1 799 lei în natură și 9 472 lei în bani. Bineînțeles, pentru depășirea producției va primi plata suplimentară.

Asemenea calcule au fost făcute pentru toate sectoarele de activitate. Ele vor fi aplicate diferențiat în funcție de fertilitatea solului, de productivitatea animalelor.

Oamenii au plecat de la această adunare cu convingerea că au contribuit prin cuvîntul lor la bunul mers al treburilor obștești. De asemenea, cooperatorii au plecat acasă știind care este planul de producție al cooperativei, ce sarcini îi revin fiecăruia. Este un lucru bun dacă se are în vedere faptul că, în trecut, abia după adunările generale se definitivau sarcinile, se stabilea nivelul retribuirii.

Cooperatorii din Gurbănești convinși pe deplin de justețea noilor măsuri luate de conducerea partidului privind îmbunătățirea organizării și retribuirii muncii sînt hotărîți să muncească cu toate forțele pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție.

Cooperatorii din Gurbănești, analizînd munca depusă în anul trecut și posibilitățile de care dispun, au ajuns la concluzia că prin efectuarea la timp a lucrărilor agricole și îngrijirea mai bună a animalelor pot obține producții mai mari decît cele înscrise în planul de producție. Pe această bază ei și-au luat angajamentul să sporească producția de grîu cu 10 la sută, de porumb cu 5 la sută, de sfeclă de zahăr cu 10 la sută, de lapte cu 5 la sută, iar la îngrășătoria de berbecuți să depășească producția de carne cu 10 la sută. Pe această bază s-au angajat să vindă statului suplimentar 148 tone grîu, 180 tone porumb, 476 tone sfeclă de zahăr, 196 hl lapte, 16 tone carne ovine. Pentru îndeplinirea acestor angajamente ei au chemat la întrecere toate cooperativele agricole din județul Ilfov.

Ion HERȚEG

Noi capacități de producție

CORESPONDENȚII „SCINTEII" TRANSMIT

BUZĂU

După punerea în funcțiune a secțiilor de oglinzi, geam laminat și geam tras, a avut loc o nouă premieră industrială la Întreprinderea de geamuri Buzău. Este vorba de intrarea în procesul de producție a secției de geam șlefuit și a ultimelor două linii ale secției de geam securizat. Noua secție are o capacitate anuală de 1,5 milioane mp de geam șlefuit, iar cele două linii de geam securizat de 110 000 mp. Geamul securizat de formă curbată va fi folosit pentru confecționarea parbrizelor de autocamioane, tractoare, autobuze și locomotive Diesel. De remarcat că toate mașinile și instalațiile din dotarea fabricii se caracterizează printr-un înalt nivel de automatizare.

VASLUI

Pe baza unor studii privind extinderea capacității de producție la Combinatul de confecții din Vaslui au început lucrările de amenajare a unui nou sector de producție, executat în regie proprie. Noul sector, care va ocupa o suprafață de 1 400 mp, este dotat cu utilaje de înaltă tehnicitate, în majoritate de fabricație românească. Măsurile întreprinse pentru folosirea mai rațională a spațiului vor determina obținerea unei producții suplimentare de 95 milioane lei anual.

SUCEAVA

La fabrica de tricotaje „Zimbrul" din Suceava a intrat în funcțiune o nouă capacitate de producție cu 3,8 milioane bucăți tricot pe an. După cum ne-a declarat inginerul Gheorghe Marian, directorul unității, prin conectarea la circuitul productiv a noii capacități, fabrica „Zimbrul" va produce anual 22 milioane bucăți tricot, realizate în numeroase desene și poziții coloristice.

ALBA

Întreprinderea metalurgică din Aiud, producătoare de utilaje pentru industria metalurgică, va cunoaște în actualul cincinal un puternic ritm de dezvoltare. Lucrările de extindere a capacităților de producție au început anul trecut. O dezvoltare de amploare va cunoaște producția de piese de schimb pentru industria metalurgică — necesitate reclamată de creșterea continuă a capacității de producție a sectorului respectiv — care va ajunge la 10 000 tone pe an piese de schimb, de peste 16 ori mai mult decît producția actuală. De cîteva ori va crește și producția de mașini și utilaje. În acest scop se vor construi o modelărie, o nouă turnătorie de oțel, se va dezvolta turnătoria de fontă. Întreaga suprafață de producție, prevăzută a fi construită la I. M. Aiud, va fi de circa 30 000 mp. Primele capacități de producție vor intra în funcțiune încă din acest an. Este vorba de două noi hale pentru producerea de utilaje siderurgice și construcții metalice.

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Experimentarea salarizării pe bază de cote procentuale a lucrătorilor din comerț

Consiliul de Miniștri a aprobat printr-o hotărîre aplicarea experimentală a salarizării pe bază de cote procentuale a lucrătorilor din comerț, începînd de la 1 februarie 1971, pînă la sfîrșitul anului 1972.

Cotele procentuale stabilite potrivit noilor reglementări vor putea fi modificate numai în cazuri cu totul excepționale, cu aprobarea comitetului de direcție al întreprinderii sau a organizației comerciale și cu acordul comitetului sindicatului.

Potrivit prevederilor hotărîrii, personalul operativ și muncitorii din unitățile comerciale cu amănuntul, unde vînzările de mărfuri nu au oscilații mari de la o perioadă la alta, vor fi salarizați pe bază de cote procentuale la valoarea desfacerilor realizate. Acolo unde vînzările de mărfuri au oscilații mari de la o perioadă la alta, salarizarea se va face parțial pe bază de cote procentuale la valoarea desfacerilor realizate — de regulă cel puțin 50 la sută din salariu, iar diferența în raport cu timpul efectiv lucrat.

Personalul operativ și muncitorii din unele categorii de unități, cum ar fi depozitele de păstrare îndelungată a mărfurilor, de colectare și stocare a ambalajelor, cele care desfac combustibil solid, cherestea, materiale de construcții, carne și altele de acest gen, vor putea fi retribuiți în regie. Muncitorii din unitățile comerciale care prestează munci nespecifice comerțului vor fi salarizați în regie sau acord.

Personalul tehnic-administrativ cu funcții care contribuie la creșterea volumului de activitate va fi retribuit în acord, în mod direct proporțional cu gradul de realizare sau, după caz, de depășire a planului. Cei încadrați pe funcții care nu contribuie direct la creșterea volumului de activitate vor fi retribuiți în regie, salariile tarifare acordîndu-se integral la îndeplinirea sarcinilor individuale de serviciu.

La unele funcții de conducere stabilite de ministerele și organele centrale tutelare, salariul tarifar se va acorda atît pe baza sistemului în acord direct proporțional, cît și în funcție de realizarea beneficiului planificat. În cazul în care nu se realizează beneficiul prevăzut, salariul tarifar pe întregul trimestru se diminuează corespunzător gradului de nerealizare a acestui indicator, fără însă ca diminuarea să poată depăși 10 la sută.

Lucrătorii retribuiți pe bază de cote procentuale au calitatea de angajat, în sensul Codului Muncii, cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din aceasta.

Pentru anumite perioade ale anului, cînd unitățile sînt mai solicitate, hotărîrea dă dreptul șefilor de unități și subunități să utilizeze personal retribuit pe bază de tarife. Această categorie de personal nu are calitatea de angajat și nu beneficiază de alte drepturi în afară de remunerarea pentru activitatea depusă. Răspunderea gestionară pentru mărfurile încredințate acestui personal revine șefului de unitate sau colectivului, în cazul gestiunilor colective.

Hotărîrea prevede posibilitatea ca șefii de unități să stimuleze pe cei mai buni lucrători.

Lucrătorii din comerț vor beneficia în continuare de reglementările în vigoare privind premierea în cursul anului și la sfîrșitul activității anuale.

Aplicarea acestei hotărîri a Consiliului de Miniștri contribuie la sporirea cointeresării materiale a lucrătorilor din comerț pentru creșterea vînzărilor de mărfuri și îmbunătățirea continuă a deservirii populației.

(Agerpres)

Măsuri pentru stimularea muncii la domiciliu

Consiliul de Miniștri a emis o hotărîre privind folosirea muncii la domiciliu pentru executarea unor articole de artizanat — covoare, țesături, broderii, confecții, împletituri etc — și a altor produse și lucrări.

Prevederile hotărîrii au ca scop dezvoltarea și diversificarea unor astfel de produse, pentru a căror realizare nu sînt necesare mașini și utilaje speciale, valorificarea mai deplină a resurselor locale, precum și efectuarea de lucrări și prestarea a numitor servicii. Lista produselor și lucrărilor care pot fi executate prin muncă la domiciliu va fi stabilită de organele tutelare pentru întreprinderile și organizațiile economice subordonate.

Munca la domiciliu va putea fi prestată pe baza unui contract de muncă care se încheie pe perioadă determinată în cazul unei producții care necesită o activitate neîntreruptă de 3—12 luni, sau pe durată nedeterminată cînd necesită o activitate neîntreruptă de peste 12 luni. În cazurile cînd perioada este de pînă la 3 luni, sau nu se asigură un volum de producție care să justifice încheierea unui asemenea contract, munca la domiciliu se va efectua pe baza unui alt tip de contract — pentru executare de produse și lucrări — care dă dreptul numai la remunerarea pentru activitatea prestată.

Ambele feluri de contracte pot fi încheiate numai cu persoane neîncadrate în muncă. În contracte se vor prevedea condițiile în care se face aprovizionarea cu materii prime și materiale, recepția și livrarea produselor realizate, precum și tarifele pentru munca prestată.

Persoanele care — avînd contract de muncă — realizează la domiciliu un volum de producție egal cu cel stabilit pentru salariații ce activează la sediul unității, dobîndesc calitatea și drepturile de salariat potrivit normelor ce vor fi stabilite de forurile competente.

Persoanele care au încheiat contracte privind munca la domiciliu pot fi ajutate de membrii lor de familie — soț, copii, părinți, socri, surori, frați. Ele nu pot folosi muncă salariată, încălcarea acestei prevederi constituie contravenție și se sancționează cu amendă și desfacerea contractului.

Întreprinderile și organizațiile comerciale de stat și ale cooperației de consum sînt autorizate să vindă cu plata în rate persoanelor care efectuează munca la domiciliu în condițiile prezentei hotărîri mașini de cusut și mașini de tricotat, necesare executării lucrărilor contractate.

Este interzisă producerea prin muncă la domiciliu a produselor alimentare de orice fel, precum și a oricăror articole sau bunuri la care se folosesc materiale nocive, inflamabile sau explozive, folosirea în această muncă de recipienți sub presiune, aparate ce funcționează la tensiune înaltă, utilaje pentru sudură oxiacetilenică.

Aplicarea prevederilor acestei hotărîri este menită să atragă în producția socială categorii de persoane care nu au posibilitatea să lucreze în întreprinderi și organizații economice, să contribuie la creșterea producției și sortimentelor unor bunuri de larg consum.

(Agerpres)

(Urmare din pag. I)

creșterea gradului de diversificare a producției. În urma prețioaselor indicații primite din partea conducerii de partid, personal din partea secretarului general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** ministerul nostru, în colaborare cu ceilalți producători de materiale de construcții, cu principalii beneficiari, a elaborat un studiu privind creșterea și diversificarea producției de materiale, stabilind gama și volumul noilor produse și sortimente ce vor fi realizate în următorii cinci ani. Nu e lipsit de interes să spun că, dacă la sfîrșitul anului 1975 producția noastră se va dubla, în același timp numărul sortimentelor noi introduse în fabricația de serie va fi de peste 400, ceea ce înseamnă o creștere a gamei de materiale produse cu peste 30 la sută.

Un accent deosebit se va pune pe fabricarea materialelor cu caracteristici tehnice și funcționale superioare, ușoare, cu un grad înalt de prelucrare și finisaj, dar și cu calități estetice, promovîndu-se, în principal, producția de elemente din diferite materiale asociate, ce se vor utiliza fără prelucrări suplimentare pe șantiere. Diversificarea producției va cuprinde toate subramurile industriei materialelor de construcții. Astfel, în industria lianților se vor produce noi sorturi de cimenturi cu rezistențe inițiale și finale mari, cimenturi colorate ș.a. Un loc însemnat îl vor ocupa noile tipuri de prefabricate din beton armat și precomprimat, cu înalt grad de finisaj. Pentru sectorul zootehnic și pentru clădiri în mediul rural, vom fabrica elemente prefabricate din beton armat ușoare, ce vor înlocui în special lemnul. În fine, materialele pe bază de mase plastice vor cunoaște o puternică dezvoltare.

Vreau să atrag atenția, însă, că pentru reușita deplină a eforturilor noastre în această largă acțiune de diversificare a producției, trebuie să primim un sprijin mai mare din partea beneficiarilor acestor produse. Afirm aceasta bazîndu-mă pe faptul că an de an sînt solicitate aceleași feluri de materiale de construcții, iar produse noi, superioare, așteaptă prea mult la poarta șantierelor. Evident, o răspundere sporită revine, în acest sens, proiectanților, care au datoria să introducă cu curaj și perseverență, în documentația elaborată, toate materialele și soluțiile moderne, economice.

O altă problemă care s-a relevat cu pregnanță, în ultimul timp, este acoperirea de către industria materialelor de construcții a necesarului de materiale impus nu numai de cerințele economice, ci și de cele ale populației. Avînd în vedere indicațiile date de conducerea partidului și statului, ministerul nostru, împreună cu Comitetul de Stat al Planificării, cu Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală și cu alte organe economice centrale, a întocmit un studiu în care s-au prevăzut posibilitățile și măsurile care se cer luate pentru livrarea la fondul pieței a unor cantități sporite de cărămidă, ciment, elemente prefabricate și alte materiale solicitate pentru construirea anuală a zeci de mii de locuințe la sate și pentru nevoile unor cetățeni de la orașe.

Ca un imperativ de prim ordin, căruia va trebui să-i acordăm mai multă atenție ca pînă acum, în lumina sarcinilor subliniate de tovarășul **Nicolae Ceaușescu** în expunerea la ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a guvernului din 25 noiembrie 1970, se ridică problema intensificării laturilor calitative ale activității noastre economice. Dacă ne interesează în cel mai înalt grad problema îndeplinirii sarcinilor cantitative pe care ni le-am propus, în egală măsură ne preocupă să știm cum producem, cu ce eforturi materiale și financiare. Nu putem omite faptul că mai avem, din nefericire, o serie de întreprinderi ce lucrează cu dotații de la stat pentru acoperirea cheltuielilor de producție. Or, așa cum s-a relevat și în expunerea secretarului general al partidului, nu numai că trebuie să eliminăm cu totul fenomenul anormal al pierderilor planificate, dar este necesar ca fiecare unitate economică și chiar fiecare produs să aducă beneficii, să fie rentabil. Avem în vedere multiple căi prin care vom mări rentabilitatea produselor în fiecare întreprindere și vom diminua cheltuielile afectate fabricației. În principal, este vorba de mai buna gospodărire economică a unităților noastre, a resurselor materiale și bănești de care ele dispun.

Din alt unghi de vedere, calitatea produselor noastre devine unul din obiectivele centrale ale noului cincinal, pe care îl vom urmări în permanență, pe un front larg, încă din faza definirii cerințelor și stabilirii soluțiilor tehnice, apoi de-a lungul întregului proces de producție, fără să omitem urmărirea comportării produselor în exploatare. Pornind de la ideea că problema calității este, înainte de toate, o problemă de organizare a producției, au fost elaborate măsuri precise menite să întărească activitatea controlului tehnic de calitate pe cele trei niveluri — întreprindere, centrală, minister. Neajunsurile de pînă acum, cu deosebire în unele întreprinderi de prefabricate, ne-au determinat ca încă din acest trimestru să inițiem o serie de acțiuni vizînd respectarea condițiilor de calitate prescrise. Dintre acestea se detașează programele proprii de măsuri concrete, apte să ducă la crearea, la fiecare loc de muncă, a cadrului optim de desfășurare a fabricației și la aplicarea riguroasă a prevederilor legii privind asigurarea și controlul calității produselor. În compartimentele C.T.C. vor fi încadrați salariați cu o pregătire corespunzătoare, cărora li se vor crea condițiile necesare pentru a se achita pe deplin de atribuția lor esențială — și anume aceea de a veghea permanent, pe tot fluxul fabricației, pentru respectarea întocmai a prescripțiilor procesului tehnologic și realizarea de produse corespunzătoare standardelor în vigoare sau normelor interne.

Pentru ridicarea calității unor produse se vor revizui și completa prescripțiile tehnice la un număr de peste 100 de standarde. Și pe această bază vom reuși să sporim de la an la an ponderea producției de calitate superioară, asigurînd astfel atît valorificarea mai bună a resurselor folosite, cît și o mare competitivitate a producției materialelor de construcție la export.

Fără a epuiza întreaga gamă de preocupări ce stau în fața noastră, vreau să-mi exprim convingerea că, așa cum au dovedit de atîtea ori în perioada ultimului cincinal, colectivele de muncitori, tehnicieni, ingineri și economiști din unitățile noastre se vor angaja cu toate forțele pentru a întreține înaltul dinamism al producției industriei materialelor de construcții în 1971 și în întreg noul cincinal, contribuind în acest fel la înfăptuirea vastului program de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

MATERIALELE DE CONSTRUCȚII

(Urmare din pag. I)

rea propriilor venituri în raport direct cu munca și rezultatele obținute.

O mare însemnătate are atragerea masei largi de cooperatori la depistarea resurselor și posibilităților pentru înființarea și dezvoltarea unităților anexe și organizarea muncii la domiciliu prin utilizarea materiilor prime locale în scopul folosirii raționale a forței de muncă existente în cooperativă, a experienței și tradiției cooperatorilor în producerea de bunuri materiale.

În cadrul adunărilor generale, cooperatorii au prilejul să analizeze modul cum au asigurat consiliile de conducere respectarea prevederilor statutului și, mai ales, cum au aplicat normele democrației cooperatiste și principiul muncii colective, să propună ei, pe baza propriei lor experiențe, măsuri pentru întărirea ordinii și disciplinei în cooperative, pentru apărarea și dezvoltarea avutului obștesc. Acolo unde are loc alegerea organelor de conducere ale cooperativelor agricole și ale asociațiilor intercooperatiste trebuie să se manifeste maximum de discernămînt, astfel încît să fie aleși cei mai buni cooperatori ingineri și tehnicieni cu experiență și o temeinică pregătire politică și profesională, cu spirit de răspundere și buni organizatori.

Organele de partid, de stat și agricole au datoria să sprijine desfășurarea lucrărilor, să contribuie efectiv la stabilirea și dezbaterea problemelor esențiale de a căror rezolvare depinde dezvoltarea fiecărei unități. Milioanele de țărani, specialiști și mecanizatori sînt chemați să participe cu ideile și experiența lor proprie la perfecționarea activității în fiecare cooperativă agricolă, la adoptarea și înfăptuirea celor mai corespunzătoare măsuri pentru creșterea producției agricole vegetale și animale, a veniturilor cooperativelor agricole și ale cooperatorilor, pentru înflorirea satului românesc.

CONDIȚIONĂRI
artistice, ideologice, profesionale
ÎN PRODUCȚIA DE FILM

— Interviu cu regizorul Mircea DRĂGAN —

În continuarea discuției pe teme ale cinematografiei naționale, în cadrul căreia și-au spus cuvîntul scriitorul Titus Popovici, Mircea Sîntimbreanu, director general al Centrului Național al Cinematografiei, regizorii Andrei Blaier și George Vitanidis, ne-am adresat regizorului Mircea Drăgan — autor bine cunoscut de publicul nostru al unor filme ca „Setea", „Golgota", „Lupeni '29", „Columna" ș. a. — solicitîndu-l să răspundă la cîteva întrebări privind situația actuală și perspectivele dezvoltării filmului românesc.

Discuția a avut ca punct de pornire întrebarea : Ce afirmăm în filmele noastre ?

— Mi-am pus și eu — ca și colegii mei — nu o dată această întrebare — ne-a spus Mircea Drăgan. Adeseori am raportat filmele mele, ale generației mele, ale cinematografiei noastre — cele 14—15 filme pe care le realizăm anual — la impresionanta cifră de 3 500—4 000 de filme artistice de lung metraj care se produc în fiecare an în lume, și am încercat să disting caracteristicile care le deosebesc de celelalte sau, mai bine-zis, care ar trebui să le deosebească fundamental de oricare altă peliculă produsă în lume. Or, dincolo de progresele profesionale ale unuia sau altuia dintre noi, dincolo de apariția unor opere de prestigiu care, de-a lungul anilor, au reprezentat momente de relief în peisajul filmelor românești, trebuie să admitem că astfel de caracteristici, definitorii, rămîn încă un deziderat dacă privim producția de ansamblu a cinematografiei noastre. Aceasta chiar dacă o serie întreagă de filme au fost inspirate de realitățile noastre — ale trecutului sau ale prezentului, surprinzînd sau propunîndu-și să surprindă aspecte ale evoluției societății noastre. Cred, de aceea, că întrebarea dv. vizează fondul problemei, și anume caracterul militant, puterea de afirmare și de negare a cinematografiei, în primul rînd. Și, în al doilea rînd, dar la fel de important, ce anume afirmă, ce anume susține, pentru ce se pronunță pozitiv și ce respinge, ce înfruntă, ce condamnă filmele noastre.

— Ce condiționează, după opinia dv., conturarea mai pregnantă a personalității cinematografiei noastre ?

— **Cunoașterea reală și profundă a vieții, receptivitatea față de fenomenele ei cele mai caracteristice, implicit spiritul selectiv al artistului, capacitatea de a ajunge la semnificații majore, oricare ar fi tema sau genul cinematografic abordat. Mi se pare vital pentru dezvoltarea cinematografiei noastre ca fiecare film să aibă o poziție fără echivoc față de realitate, să afirme idealurile și spiritualitatea specifică poporului nostru, să convingă, să emoționeze, să fie în ritm cu fluxul vieții și, dacă se poate, cu un pas înainte.** Acestea sînt lucruri de multe ori spuse, dar socot util să le repetăm, întrucît ele reprezintă esențialul acelui „Credo" fără de care nu se poate naște opera de artă autentică. Indiferent de varietatea preocupărilor sale artistice, fiecare regizor poate contribui la relieful și „personalitatea" cinematografiei pe care o slujește, cu condiția ca el să aspire și să reușească a fi un tribun al preocupărilor, al idealurilor și realităților sociale, al eforturilor și năzuințelor de perpetuu progres al poporului.

— Cum vedeți materializată această contribuție ?

— Reușitele, ca și insuccesele filmului românesc constituie o experiență extrem de utilă fiecăruia dintre noi. Această experiență, raportată la sarcinile mari care stau în fața cinematografiei naționale, demonstrează **necesitatea de a lărgi aria investigației artistice, de a ne apropia mai direct, cu mai multă îndrăzneală de problemele realității, ale vieții contemporane, fără a ocoli temele aparent mai dificile care, nu o dată, pot oferi substanța unor filme revelatoare, afirmînd forța și mersul invincibil ale societății socialiste românești.** Ținînd seama de afinitățile fiecărui cineast, de diversitatea necesară a producției cinematografice, merită să spunem, o dată mai mult, că **regizorul nu poate fi un simplu „înregistrator", „martor ocular", ci trebuie să reprezinte un filtru artistic superior dotat, care permanent afirmă, propagă, caută, întreabă, neagă, confruntă.**

— Din punctul dv de vedere, ca regizor, care este, în momentul de față, problema cea mai urgentă, de a cărei rezolvare depind reușitele viitoare ale cinematografiei noastre ?

— Este greu de desprins, din angrenajul atît de complex al problemelor dezvoltării filmului românesc, un singur aspect izolat. Ar trebui, poate, să vorbesc, în primul rînd, despre scenariu, și subscriu, în genere, la observațiile făcute pe această temă de Titus Popovici, în „Scînteia". Gîndindu-mă bine cred însă că **ameliorarea situației existente în domeniul scenariului de film — ca și soluționarea altor aspecte nevralgice ale creației și producției cinematografice — depind, într-o măsură decisivă, de elaborarea unui plan de lungă durată al cinematografiei. Am în vedere necesitatea existenței unui program de perspectivă, ale cărui coordonate — corespunzătoare cerințelor specifice ale artei filmului — ar asigura ridicarea producției cinematografice la înălțimea acelor țeluri artistice-educative esențiale care decurg din îndemnurile adresate de partidul nostru slujitorilor artei și culturii românești.** Această planificare de perspectivă ar duce nu numai la ritmicitatea și la echilibrarea armonioasă — tematică, de genuri — a producției, dar ar putea aduce și un plus valoric, o creștere a calității artistice, în primul rînd datorită faptului că regizorii, scriitorii, toți cei care colaborează la realizarea filmelor, ar avea **răgazul necesar decantării, sedimentării ideilor, gestației pe care o implică opera de artă cinematografică, elaborării atente a mijloacelor de expresie apte să comunice vibrant filozofia noastră, mesajul timpului social în care trăim și ne afirmăm.**

— S-a mai discutat despre utilitatea unui astfel de program de perspectivă. Ce obstacole ar trebui învinse pentru ca el să devină un program efectiv al dezvoltării filmului românesc ?

— Poate că „obstacol" nu este termenul cel mai potrivit. Mai degrabă este vorba despre un stil de muncă impropriu adoptării reale sau aplicării consecvente unor măsuri cu care, în principiu, toată lumea e de acord. Mă refer la **improvizație**, ale cărei neajunsuri sînt evidente — și nu de ieri, de alaltăieri — și în modul de pregătire a planurilor de producție. În acest domeniu — am în vedere producția anuală de filme — inițiativa a aparținut doar „teoretic" studioului, în planuri așa-zis elaborate, dar elaborate pe baza unor proiecte adeseori vagi, adică superficial, cu toți sorții de a rămîne doar pe hîrtie, sau de a suferi, în procesul îndeplinirii lor, nedorite metamorfoze. În practică, însă, **inițiativa a aparținut mai ales întîmplării — inamic redutabil și al afirmării personalității unei cinematografii.** Cel care se prezenta cu un scenariu mai bun și — în unele perioade — măcar „promițător", avea toate șansele să intre în producție. Chiar dacă tema era sau nu era potrivită pentru momentul dat, chiar dacă existau sau nu condițiile — de talent, de experiență, de timp, de producție — presupuse de filmul respectiv. Pentru că rigorile economice ale producției industriale intrau în conflict cu incertitudinea unor planuri clădite în mare măsură pe intenții care — oricît de interesante ar fi fost — nu puteau să țină locul scenariilor regizorale definitive, așteptate de platourile de la Buftea. De aici, lipsa de echilibru și de ritmicitate a producției cinematografice, fluctuațiile calitative, caracterul neconcludent al unor debuturi, faptul că filmele reușite, progresele, maturizarea profesională a diferiților regizori, operatori etc., nu se înscriu într-o evoluție consecventă a cinematografiei noastre. **Mi se pare imperios necesar ca activitatea în cinematografie să se bizuie, cu extremă rigoare, pe claritatea intențiilor și pe conștiința unor răspunderi precise, pe existența spiritului de previziune, a inițiativelor și certitudinilor implicate — prin definiție — de funcția de producător.**

— Cred că invocînd spiritul de răspundere și de inițiativă, ați avut în vedere nu numai îndatoririle producătorului, ci și aportul de idei al regizorilor de film, contribuția pe care creatorii sînt chemați să o aducă la dezvoltarea cinematografiei.

— Avînd un program comun, izvorît din idealuri comune, producătorul și regizorul ar trebui să se întîlnească pe terenul aceleiași inițiative, într-o competiție nu „contracronometru" — menită să răspundă cu sufletul la gură cerințelor producției industriale — ci avînd drept scop „recorduri" de durată respectiv **realizarea unor filme cu adevărat reprezentative pentru realitățile care le-au generat, pentru spiritul epocii noastre și pentru personalitatea creatorilor respectivi.** Din punctul nostru de vedere, al regizorilor, inițiativa constă în prezentarea unor **scenarii sau decupaje care ne exprimă și cărora le conferim girul întregii noastre responsabilități.** A avea inițiativă înseamnă a fi deschis spre sugestiile actualității noastre socialiste, a căuta subiecte inedite, viabile, semnificative, răspunzînd preocupărilor, interesului contemporanilor. Toate acestea nu sînt simple vorbe, ci cerințe pe care viața însăși, și profesiunea noastră, le impun cu acuitate. Este de aceea necesar ca producătorul să-și **formuleze clar, din timp, cerințele, așteptările, prioritățile ce se cer respectate într-o anumită perioadă de timp, să reacționeze prompt, eficient la diversele propuneri, să promoveze o politică de stimulare a valorilor autentice.**

— Spectatorii sancționează prompt concesiile, rabaturile, față de calitatea filmelor...

— Este adevărat, și cred că trebuie să ținem seama, în mai mare măsură, de public, să determinăm și să menținem respectul spectatorilor față de filmele noastre. De altminteri, de-a lungul anilor marele public și-a demonstrat și exigențele și receptivitatea față de realizările cinematografiei naționale. Chiar dacă unii încearcă să ignore realizările de pînă acum ale filmului nostru, diferitele retrospective — între care cea consacrată de Asociația cineaștilor aniversării a 20 de ani de la înființarea cinematografiei de stat în țara noastră — scot în evidență o serie întreagă de filme care, la vremea lor și unele chiar mulți ani după premieră, au avut un larg ecou în public. Există statistici care demonstrează ecoul la public al acestor filme — și mă refer îndeosebi la acelea care au răspuns, în perioada prezentării lor, unor preocupări actuale, care au avut un mesaj generos. Un film — oricît de dens și de actual ca problematică — e viu doar în măsura în care este văzut și convinge un mare număr de oameni, în măsura în care atrage publicul spre sala de cinematograf. **Și numai cu astfel de filme poate fi asigurat respectul spectatorilor, prestigiul real, durabil al unei cinematografii.**

— Dar ce atrage, după părerea dv., publicul spre sala de cinematograf ? Sau, altfel spus, există vreo contradicție între înnoirile în planul expresiei cinematografice și succesul de public al operei de artă cinematografică ? Pentru că, este știut, au cîteodată succes și filme mai puțin concludente din punct de vedere artistic

— **Filmul are nevoie, astăzi, de un limbaj artistic mai evoluat, și aceasta nu pentru că „așa se poartă", ci pentru că ne înscriem — creatori și public — în evoluția generală a artei cinematografice.** Evident, e vorba aici de personalitatea, de preocupările creatoare, de nivelul profesional al fiecărui cineast, ca și de limbajul pe care-l presupun tema, subiectul genul filmului respectiv. Aș spune chiar că în filmele noastre expresivitatea artistică a reprezentat, nu rareori un punct mai slab că din această cauză ideile pe care am intenționat să le comunicăm nu au ajuns plenar și convingător la public. **Preîntîmpinînd realizarea unor filme al căror conținut este tratat exterior, fără vibrație, trebuie să ținem seama și că extrema opusă, adică modernitatea de suprafață, ambiguitatea, înclinația spre ermetism, ridică un baraj între cineaști și spectatori conducînd spre** impas. Dincolo însă de aceste aspecte esențiale dar deloc noi și asupra cărora se cuvine să reflectăm cu toată maturitatea, problema ecoului la public, a contribuției filmelor la formarea concepțiilor înaintate, a conștiinței socialiste merită a fi privită mereu din perspectiva obiectivelor mari, de ansamblu, ale cinematografiei naționale. Există teme de o rezonanță deosebită, filme care pot avea — prin actualitatea și profunzimea ideilor, prin semnificația problematicii lor etice, politice, umane — o pondere cu totul aparte în contextul producției cinematografice. Publicul tocmai astfel de filme așteaptă din partea noastră: filme care să dea relief și specificitate producției cinematografiei naționale, să o ajute în îndeplinirea marii misiuni social-educative ce-i revine.

D. COSTIN

cinema

● **Ursul și păpușa** : PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15, CAPITOL — 8,45; 10,45; 12,45; 15; 17,15, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Crimă și pedeapsă** : CAPITOL — 19,15.
● **B. D. intră în acțiune** : CENTRAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, GLORIA — 9,30; 12; 15; 17,30; 20, MODERN — 8; 10,30; 12,45; 15,30; 18,15; 21.
● **Genoveva de Brabant** : BUCUREȘTI — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19, 21, VICTORIA — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30.
● **Semnale pe drum** : VICTORIA — 18,30; 20,45.
● **Cîntecele mării** : LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Șarada** : FESTIVAL — 8; 10,30; 13; 15,30; 18,15; 21, FEROVIAR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, EXCELSIOR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA — 9; 11,15, 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Primul curier** : LUMINA — 18,30; 20,30.
● **Capcana** : LUMINA — 9,15; 11,30; 13,45; 16.
● **Fablio magicianul** : DOINA — 10.
● **Păsările** : DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Pentru pace și colaborare internațională. Film dedicat participării președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, la Sesiunea jubiliară a O.N.U. și vizitei în S.U.A. ; Amintiri bucureștene** : TIMPURI NOI — 9,30; 11,45; 14,30; 17,15; 20.
● **Un colțișor de rai** — 14,15; 16,30; 18,45, **Prinz pe tarbă** — 21 : CINEMATECA (sala Union).
● **Pomul de Crăciun** : GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30, AURORA — 9,30; 12; 15,45; 18, 20,15, TOMIS — 9,30; 12; 15,15. 17,45; 20,15.
● **Poveștile piticului Bimbo** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 17,45
● **Ai grijă de Suzi** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 20.
● **Atenție, broască țestoasă !** : BUZEȘTI — 15,30; 18.
● **Șoimii** : BUZEȘTI — 20,30.
● **Vagabondul** : DACIA — 8,30, 12; 15,30, 19 LIRA — 9; 12,30; 16 19,30. ARTA — 9; 12,30; 16; 19,30
● **În ghearele invizibile ale doctorului Mabuse** : BUCEGI — 16 18,15; 20,30.
● **Căpitanul Florian** : UNIREA 15; 17,45, 20,15 MOȘILOR — 15; 17,45; 20,30.
● **Călugărița din Monza** : DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,45; 20
● **Femeia să se teamă de bărbat** : GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● **100 de carabine** : COTROCENI — 14.30 16,30, 18,30, 20,30
● **King Kong evadează** : CRÎNGAȘI — 15.30; 18; 20,15. MUNCA — 15,30; 18, 20,15
● **Circ fără frontiere** : FLOREASCA — 15,30; 18; 20,30 FLAMURA — 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30.
● **Răzbunarea Sfîntului** : VIITORUL — 15,45, 18; 20,15 RAHOVA — 15; 17, 19; 21.
● **Z** : MIORIȚA — 10; 13,30; 15; 17,30; 20.
● **Dreptul de a te naște** : POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● **Soarele alb al pustiului** : FLACĂRA — 15,30; 17,45; 20.
● **Departe de lumea dezlănțuită** : PROGRESUL — 15,30; 19, COSMOS — 15,30; 19.
● **Mayerling** : FERENTARI — 15,30; 19.
● **My fair lady** : PACEA — 16; 19.
● **Vînătoare de vrăjitoare** : CLUBUL UZINELOR REPUBLICA.

La „Accademia di Romania"

Omagiu poetului Eugen Jebeleanu

La „Accademia di Romania" din capitala Italiei a avut loc joi seara prezentarea operei și personalității poetului Eugen Jebeleanu, căruia i s-a acordat recent prestigiosul premiu internațional de poezie „Etna-Taormina". În fața unui numeros public, în rîndurile căruia se aflau reprezentanți de seamă ai vieții culturale și artistice din Roma, cunoscuți scriitori italieni și străini, între care Lino Curci, Rafael Alberti, Maria Tereza Leon, au luat cuvîntul ilustre personalități, pentru a prezenta trăsăturile caracteristice ale poeziei lui Eugen Jebeleanu, considerată de vorbitori a fi una dintre cele mai actuale și vii expresii ale poeziei moderne românești.

Salutînd prezența reprezentanților de frunte ai poeziei italiene și a numerosului public, prof. Alexandru Balaci, directorul „Bibliotecii române" din Roma, a relevat locul pe care îl ocupă Eugen Jebeleanu în lirica românească. Apoi, laureatul Premiului Nobel pentru literatură, Miguel Asturias, a subliniat în cuvinte calde înrădăcinarea poetului român în actualitate, subliniind că „din conștiința permanentului pericol al tiririi omenirii într-un război nuclear, se reliefează valoarea poetică universală a „Surisului Hiroșimei", opera marelui poet român. Versurile sale reflectă vigoare și rezonanța ce dezvolta imaginația mai mult sonor decît plastic, aceste virtuți verbale, permițîndu-ne să nădăjduim că marele poem nu va rămîne între copertile unui volum, ci va fi rostit în piețe și adunări de către tineret, muncitori, țărani, femei, studenți din întreaga lume".

CORESPONDENȚA DIN ROMA DE LA N. PUICEA

„Poezia lui Eugen Jebeleanu, a spus criticul Gian Carlo Vigorelli, urcă cea mai înaltă treaptă a valorilor estetice, interferată de deplina conștiință și responsabilitate a scriitorului față de misiunea sa. Poezia lui Jebeleanu este prinsă în humusul fertil al tradiției atît de moderne a poeziei contemporane românești, demonstrînd încă o dată, că arta de valoare nu poate rodi decît pe pămîntul libertății, care, după opinia mea, este România".

Pentru cunoscutul eseist și istoric literar, Giacinto Spagnoletti, „tensiunea emoțională a versurilor lui Eugen Jebeleanu, cutremurătoare în „Surisul Hiroșimei", se modulează cu accentul evanescent ale celei mai luminoase elegii, care este „Elegie pentru floarea secerată".

Au mai luat, de asemenea, cuvîntul cei doi traducători ai volumelor „Surisul Hiroșimei" — F. S. Accrocca — și „Poarta leilor" — Roberto Sanesi — care și-au mărturisit aderența la universul poetic al lui Eugen Jebeleanu, pe care s-au străduit să-l transmită cititorilor italieni într-o cît mai expresivă echivalență.

Poetul Eugen Jebeleanu a mulțumit distinșilor vorbitori, precum și întregii asistențe, subliniind primordialitatea mesajului poetic ca simbol al permanentei aspirații umane către lumină și libertate. „Cinstirea ce mi se acordă, a spus poetul, reprezintă în primul rînd o înaltă prețuire pentru întreaga poezie românească".

Presa de specialitate și cotidiană, televiziunea și radioul, au acordat spațiu larg reflectării operei și personalității poetului român, distins cu cel mai important premiu internațional de poezie din Italia.

VOCAȚIA DASCĂLULUI

(Urmare din pag. I)

studenți, să le menajăm sensibilitatea, fiindcă se poate întîmpla ca tînărul învățăcel de azi să poarte în serviciu începutul neidentificat încă al unei mari personalități de mîine. Am formulat această reflecție din memorie, dar sînt sigur că sensul ei este acesta.

Caracteristica esențială a epocii în care trăim o constituie *conștiința teoretică a vieții și a lumii*, conștiință care stăpînește știința, arta și tehnica. Evident, nici un om conștient nu se gîndește să limiteze puterea închipuirii, aceasta fiind rădăcina creației în știință și artă. Eu înțeleg, ca cercetător, să consider închipuirea ca sediul ipotezelor, dar *împletirea sistematică a rațiunii cu experiența este chemată să înlăture excentricitățile.* Un artist care vrea să fie original cu orice preț se depărtează de natura lucrurilor și de frumos, el putînd fi amuzant, dar nesemnificativ. Eu sînt partizanul clasicismului și sînt de acord cu formula lui Călinescu — dacă îmi amintesc bine — „clasic înseamnă definitiv". Nu disprețuiesc nici moda în diferitele ei forme și în toate disciplinele minții omenești, fiindcă ea se desprinde din fluviul veșnic al vieții. Dar setea mea de definitiv mă împiedică să devin prizonierul jocului înșelător al aparențelor.

Să revenim la seria profesională. Și aceasta trebuie stăpînită de conștiința teoretică a vieții și a lumii, fiindcă profesiunile intelectuale sînt fundamentate științific. Un rutinar termină într-un empirism vulgar, soluțiile fericite date de el problemelor noi întîlnite fiind fructul spontaneității. Dar natura nu prea face minuni. De aci, *necesitatea pregătirii sistematice* în care se includ : *cantitatea de cunoștințe*, reclamate de exercitarea profesiunii, și *interesul permanent, viu, de a fi bine informat* și de *a cerceta neîntrerupt* în domeniul respectiv.

Cum se poate pregăti un bun profesionist intelectual ? Răspunsul, de obicei, este acesta : prin organizarea procesului instructiv-educativ. Și, bineînțeles, prin conștiința studentului că *trebuie* să se integreze perfect în acest proces, să nu-și precupețească eforturile în studiu, în asimilarea creatoare a cunoștințelor. Dacă ne gîndim la universități, ne dăm repede seama cît de complicat este acest proces, pentru că nu orice fel de universitate poate să asigure atingerea scopurilor urmărite. Cum am mai spus și cu alt prilej, universitatea trebuie să fie sediul cercetării științifice moderne. Observ în orientările date de partid învățămîntului superior o asemenea preocupare și de aceea cred că universitățile noastre sînt apte — și vor fi din ce în ce mai mult — să pregătească buni profesioniști.

Crearea instituțiilor trebuie să fie stăpînită în măsură și de principiile raționalizării serviciilor publice. Cînd zic raționalizare, mă gîndesc la roadele conștiinței teoretice, tehnice și practice. Numărul instituțiilor trebuie să fie guvernat de principiul economic, pe care Sombart îl numește principiul raționalist. Este acea clasică lege a efortului cu randament maxim, de la care nu trebuie să se abată nici o instituție modernă. Este o artă să știi să te miști, cînd organizezi, între constantele logice și schimbările ce se propun mereu. Se vede că formula „clasic înseamnă definitiv" este justă. De aceea, consider rațională și eficace înscrierea învățămîntului actual la tradițiile școlii românești, în paralel cu asimilarea a ceea ce s-a dovedit prețios în practica mondială.

Personalitățile, ca și oamenii obișnuiți cu cultură și nivel universitar, parcurg aceleași forme și trepte ale procesului instructiv-educativ. Fiecare catedră universitară are un șef de catedră cu un personal științific și auxiliar; catedra reprezentînd o disciplină sau o știință a cărei prezență în sistemul științelor trebuie să fie motivată teoretic prin obiect și metodă.

Fiecare discipol este obligat să urmeze un curs și să participe la seminariile organizate de șeful catedrei împreună cu ajutoarele sale. Un profesor spunea studenților săi că la curs îl ascultă ei pe el, iar la seminar îi ascultă el pe ei. Studentul universitar trebuie obișnuit cu stilul muncii de cercetător și trebuie stimulat nu numai în sensul unei întinse informații științifice, ci și în sensul îndrăznelii nelimitate în crearea ipotezelor de lucru. Bineînțeles, trebuie înlăturat pedantismul și realizată o atmosferă propice unei colaborări prietenești între profesor și student. Vechiul obicei ca profesorul să cheme la el studenți, ca invitați pentru discuții, nu era rău, deoarece permitea nu numai o mare apropiere, dar și stimularea spiritului lor cercetător, peste cursuri și seminarii, adăugîndu-se discuțiile mult mai libere, cuprinzînd o mai vastă suprafață de cunoaștere. La acești stimulenți ai cercetării : cursul, seminarul, activitatea de laborator, contactul cu viața practică și discuțiile în afara sălii de curs, mai putem adăuga : modelul reprezentat de profesor sau ales din galeria marilor personalități, idealul, gloria și datoria. La vîrsta studenției, toate acestea, dar mai ales modelul, idealul, gloria și datoria, pot stîrni un adevărat entuziasm. Indicațiile date de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul deschiderii anului universitar, ca fiecare profesor, fiecare cadru didactic cu experiență și autoritate profesională să se ocupe nemijlocit de un număr de studenți, de formarea lor, mi se par a izvorî dintr-o adîncă răspundere față de destinele țării, față de calitatea specialiștilor de mîine. Și cred că oricare profesor ce și-ar refuza îndeplinirea acestei nobile îndatoriri, și-ar refuza în fond satisfacția datoriei împlinite, realizarea misiunii sale sociale, a îndatoririi sale patriotice. Sau — dacă am întîlni asemenea cazuri — am putea pune un diagnostic fără greș : lipsa unei vocații și a nobleței sufletești.

Nu trebuie neglijat în procesul instructiv-educativ în formarea discipolilor nici factorul moral. De aceea, cred că trebuie întărit sentimentul răspunderii în fiecare învățăcel, în fiecare student, el aparținînd în primul rînd întregului național. Capacitatea fiecăruia este oglindită în meritul cu care se încoronează activitatea sa.

Toate cele de mai sus ne arată omul **format de o cetate concepută ca un univers închegat de valori. În acest univers se situează relația dintre profesor și discipol.**

teatre

● Filarmonica de Stat „George Enescu" (Ateneul Român) : **Ciclul de concerte pentru elevi „Întîlnire cu artiștii Filarmonicii" — 11.**
● Opera Română : **Mireasa vîndută — 11; Frumoasa din pădurea adormită — 19,30.**
● Teatrul de Operetă : **My fair lady — 10,30; Văduva veselă — 19,30.**
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Fanny — 10,30; Heidelbergul de altădată — 15,30 ; Idiotul — 20,** (sala Studio) : **Moartea ultimului golan — 10,30; Cui i-e frică de Virginia Woolf ? — 15,30; Al patrulea anotimp — 20.**
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Iubire pentru iubire — 10 și 15; Leonce și Lena — 20,** (sala din str. Alex. Sahia) : **Transplantarea inimii necunoscute — 10.**
● Teatrul de Comedie : **Cher Antoine — 10,30; Mandragora — 15,30; Arca bunei speranțe — 20.**
● Teatrul Mic : **Dezertorul — 10,30; Don Juan moare ca toți ceilalți — 20.**
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **Crimă și pedeapsă — 10; Bărbați fără neveste — 15,30; Adio Charlie — 19,30,** (sala Studio) : **Cercul morții — 10,30; Năzdrăvanul Occidentului — 16; Sus pe acoperiș... în sac — 20.**
● Teatrul Giulești : **Tango la Nisa — 10; Nunta lui Figaro — 19.30.**
● Teatrul evreiesc de stat : **Vrăjitoarea — 11; Lumpacius Vagabundus — 19.30.**
● Teatrul „Ion Creangă" : **O poveste neterminată — 10; Prestigioasa Loredana — 16 și 19.30.**
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" : **Se caută un mincinos — 10 și 19,30,** (Sala Palatului) : **Revista la volan — 16 și 20.**
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **Șoricelul și păpușa — 11; Recital de muzică și poezie Otilia Ina Ghiulea — 20;** (sala din str. Academiei) : **Bandiții din Kardemomme — 11.**
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **La Grădina Cărăbuș — 11 și 19,30;** (sala Victoria) : **Sonatul Lunii — 19,30.**
● Ansamblul „Rapsodia Română" : **Pe aripile rapsodiei — 19,30.**
● Studioul „Casandra" al I.A.T.C.: **Diavolul alb — 20.**
● Circul „Globus" : **Arena tinereții — 10; 16 și 19.30.**

adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări • adnotări

„Arcade"

Pentru oricine urmărește îndeaproape activitatea editurilor noastre sînt evidente în ultima vreme eforturile îndreptate spre cristalizarea unor formule editoriale care să permită o cît mai expresivă și mai sistematică punere în valoare a bogatului patrimoniu al literaturii noastre clasice și contemporane, cît și a tezaurului literaturii universale. Alături de prestigioasa „Bibliotecă pentru toți", de „Lyceum" sau „Cele mai frumoase poezii" au apărut în anul trecut cîteva noi și interesante colecții — „Biblioteca pentru toți copiii", „Biblioteca Eminescu", „Clepsidra", seriile dedicate „romanului de dragoste", „romanului istoric" sau „romanului secolului XX". Editura Minerva le-a adăugat în aceste zile o altă serie — sugestiv intitulată *„Arcade"* — prin care își propune să ofere publicului larg prilejul reîntîlnirii cu cele mai reprezentative pagini din literatura română, începînd cu scrierile cronicarilor, continuînd cu cele ale marilor noștri clasici și ajungînd la operele fundamentale ale contemporaneității. Varietatea titlurilor incluse în planurile de perspectivă, cuprinzînd toate genurile și speciile literare — poezie, roman, nuvelă, teatru, eseistică, aforisme, umor etc. — postfețele semnate de cunoscuți istorici literari și critici, tinzînd, printr-o analiză la obiect, spre relevarea valorilor permanente ale operelor editate, prezentarea grafică deosebită, copertele din carton lăcuit fiind ilustrate într-o armonioasă gamă de culori, tirajul mare și prețul accesibil al volumelor constituie premise ale realizării unei serii editoriale de succes, cu ecou în rîndurile cititorilor. Aceasta cu atît mai mult cu cît primele titluri publicate — „Sărmanul Dionis", reunind „proza fantastică" a lui Eminescu, și „Poeziile" lui Grigore Alexandrescu — reprezintă, fără îndoială, un început de bun augur.

G. MOLDOVEANU

Întîlniri cu cititorii

Din dorința firească de a cunoaște opiniile cititorilor despre literatura actuală, despre modul în care îi este reflectată evoluția în paginile „României literare", colectivul redacțional al revistei bucureștene a inițiat în ultimele luni — în seria manifestărilor dedicate apropiatei sărbătoriri a semicentenarului partidului — cîteva întîlniri cu cititorii revistei. Astfel, întîlnirii desfășurate nu cu mult timp în urmă în sala de festivități a uzinelor „Electromagnetica" i-au urmat cele de la Cluj cu tineretul studențesc, cu scriitorii și editorii clujeni, cu redactorii revistei „Echinox", cu numeroși cititori. Relatînd în ultimul său număr (nr. 3/14 ianuarie), într-o formă prescurtată, discuțiile care au avut loc cu acest prilej, „România literară" oferă imaginea unui dialog fertil prin concluziile ce se pot desprinde, exprimînd pe de o parte dorința scriitorilor noștri de a se apropia de eroii și cititorii cărților lor, pe de alta deziderațele pe care aceștia din urmă le pun în fața creatorilor de frumos. Discuțiile au relevat, așa cum sublinia și scriitorul Nicolae Breban, redactorul șef al „României literare", necesitatea realizării unei literaturi ancorate în „social", în „real", o literatură care să-l implice pe omul zilelor noastre, să-l solicite, dîndu-i posibilitatea de a se regăsi în versul inspirat al poetului sau în pagina de proză, cu viața sa, cu preocupările și realizările sale.

Apreciind inițiativa săptămînalului editat de Uniunea Scriitorilor, este de așteptat ca ea să nu rămînă un gest izolat, ca tradiționalele întîlniri dintre colectivele redacționale ale revistelor de cultură, dintre scriitori și cititori să devină un mijloc constant și eficace de popularizare a literaturii actuale, de cunoaștere a opiniilor cititorilor față de fenomenul artistic.

Gh. DAN

„Muzica și marile întrebări ale omului"

Muzica privită ca temă a unei continue meditații oferite iubitorilor de frumuseți sonore. Iată principalul merit al suitei de emisiuni inițiate cu o lună în urmă de **Radiodifuziunea Română** și susținute de George Bălan, ciclu al cărui titlu, **„Muzica și marile întrebări ale omului"**, răspunde unor preocupări anterioare ale autorului privind semnificațiile fenomenului sonor, evoluția istorică a acestuia. Ceea ce impresionează, desigur, pe ascultătorul sensibil, este — în primul rînd — ideea, ținuta intelectuală și expresivitatea expunerii, tonul angajat al acesteia, și, în egală măsură, selecția materialului muzical, selecție bine orientată spre momentele cele mai semnificative ale lucrărilor prezentate.

De fapt, George Bălan realizează aci o pledoarie susținută în favoarea virtuților umane care înnobilează spiritul, fiecare emisiune în parte relevînd cîte o latură caracteristică a personalității complexe ce caută prin muzică răspuns marilor probleme ale existenței. „Lupta", această afirmare a setei de acțiune puse în slujba marilor aspirații și idealuri luminoase ale umanității este conținutul primei emisiuni dedicată — în mare parte — lui Beethoven, geniul viguros și constructiv al clasicismului. „Liniștea", „Speranța", „Meditația" devin în continuare ipostaze ale cunoașterii de sine a eroului muzical în creația lui Bach, Mozart, Beethoven, Mahler, Bruckner, Berg etc.

În preocuparea de a creiona o cît mai largă perspectivă a devenirii umane, George Bălan traversează, cu multă putere de sinteză, largi spații de cultură bine servite de prezența masivă a fenomenului sonor aparținînd unei perioade de mai bine de două secole. De la suverana seninătate a muzicii lui Bach, la dramatismul beethovenian intens tensionat, iar totuși echilibrat, și pînă la marile întrebări tulburător formulate de Mahler, de exemplu, autorul consemnează drumul unei evoluții artistice în spiritul respectului deplin pentru valorile semnificative ale istoriei culturii, exprimîndu-și, de asemenea, preferințele pentru muzica luminoasă a clasicilor. Apreciind muzica drept o „sursă de energii spirituale", George Bălan își exprimă atașamentul pentru creația artistică ce izvorăște dintr-o ținută interioară umană, demnă.

Într-un cuvînt, radioul a inaugurat o emisiune care merită să fie ascultată.

D. AVAKIAN

A început turnarea filmelor „Puterea" și „Adevărul"

Joi a început turnarea filmelor **„Puterea" și „Adevărul"**. Autorii lor (scenariul — TITUS POPOVICI; regia — MANOLE MARCUS) își propun să evoce, prin intermediul unei problematici umane și sociale revelatoare, o perioadă de dramatice lupte și transformări revoluționare din istoria recentă a poporului nostru, perioadă cuprinsă între anii 1944 și 1965. Cu prilejul „primului tur de manivelă", echipa de creație a organizat o conferință de presă, în cadrul căreia regizorul Manole Marcus, actorii Mircea Albulescu, Ion Besoiu, Octavian Cotescu, Amza Pelea, Zephi Alșec, Irina Gărdescu, Lazăr Vrabie, ca și alți participanți la discuții, au vorbit despre însemnătatea și despre exigențele realizării cinematografice, exprimîndu-și, ca un angajament de onoare, hotărîrea de a contribui cu toate resursele la reușita acestor filme consacrate semicentenarului Partidului Comunist Român. Împreună cu filmul „Serata" realizat de Malvina Urșianu (film aflat în stadiu de finisare), cu „Facerea lumii" turnat de regizorul Gheorghe Vitanidis după cunoscutul roman al lui Eugen Barbu (film al cărui prim tur de manivelă a avut loc la sfîrșitul anului trecut), cu „Asediul" în regia lui Mircea Mureșan, care semnează și scenariul împreună cu Corneliu Leu (film intrat acum în producție), ca și cu alte filme aflate în diferite faze de pregătire, „Puterea" și „Adevărul" se anunță ca momente de relief ale anului cinematografic 1971, înscriindu-se semnificativ printre operele cu care slujitorii artei și culturii românești vin să celebreze glorioasa aniversare a partidului nostru.

C. DAMIAN

FAPTUL DIVERS

După recompensă...

Într-una din serile trecute, Gheorghe Grigorean, muncitor la serviciul de spații verzi al sectorului 5 din Capitală, a observat, rezemată de imobilul din strada Hațegana nr. 4, o armă în stare de funcționare. Văzînd că nu este păzită de nimeni, a luat-o și s-a prezentat cu ea de îndată la organele de miliție. Cu aceeași promptitudine, gestul său a fost apreciat așa cum se cuvine, fiind premiat cu o sumă de bani. După această recompensă va urma însă și... o sancțiune — desigur, destinată altcuiva. Căci arma a fost predată organelor competente, care vor stabili prompt cine se face vinovat de pierderea ei.

Telefoane automate fără prefix

De cîteva zile, oaspeții veniți la odihnă la Sinaia au posibilitatea să ia legătura telefonică directă cu rudele și prietenii lor din București sau Ploiești fără a mai apela la centralistă și chiar fără a mai forma prefixul obișnuit la telefonul interurban automat. Posturile telefonice instalate în centrul stațiunii, după introducerea unei monezi de un leu sau de 3 lei și formarea numărului abonatului din Ploiești sau din Capitală, stabilesc prompt legătura dorită. De curînd, asemenea posturi telefonice s-au instalat și la Ploiești.

Omul care trece prin zid

Ioan Vlad din satul Finteușul Mic (Maramureș) s-a oprit în fața magazinului mixt al cooperativei de consum. Prăvălia era închisă, iar pe uliță — nici țipenie de om. Tocmai atunci însă dumnealui avea de făcut niscai cumpărături. Și, cum avea la el sculele necesare, a făcut o spărtură în zid și a intrat în magazin. Și-a ales pe sprinceană o serie de mărfuri pe care le-a aranjat frumos într-o sacoșă, și-a schimbat cizmele de cauciuc cu o pereche de pantofi noi, iar de prin sertare a adunat tot bănetul găsit. Retragerea — credea el — îi va fi asigurată de bezna nopții. S-a înșelat însă. Pentru că a fost prins și deferit justiției. Acum îl așteaptă alte ziduri. Mai tari, prin care nu va putea trece.

Nodul gordian... de la cravate

În ultimul timp, „Nufărul" a devenit mai harnic și mai punctual. E o constatare a celor ce frequentează de mai multă vreme la serviciile lui. Acum, cămășile, costumele de haine, paltoanele ș.a.m.d. sînt curățate în termen de 8—10 zile. (Cel puțin așa ne asigură instrucțiunile existente în centrele de primire a comenzilor). Un singur obiect vestimentar pare a avea totuși un tratament aparte: cravata! În orice centru de comandă, cel ce aduce o cravată pentru curățat este invitat să și-o ridice peste... o lună de zile! De ce să fie oare curățatul unei cravate chiar de trei ori mai complicat decît al unui costum de haine? Nimeni nu se încumetă să dea un răspuns precis. Și totuși — zicem noi — pînă la urmă, cineva va trebui să taie și... nodul gordian al acestui termen din cale afară de „gulerat". Cine încearcă?

Deschideți ușile garajelor!

Acum cîteva zile, în garajul cooperativei agricole de producție Teremia Mare (Timiș), șoferul Ioan Fitz a fost găsit în stare de inconștiență, căzut lîngă mașina pe care o repara. A fost transportat imediat la dispensarul comunal, unde i s-au acordat îngrijirile medicale corespunzătoare. Cu toate acestea însă, nu a mai putut fi salvat. Cauza? Asfixiere cu oxidul de carbon emanat de motorul autoturismului pe care voia să-l repare în timp ce se afla în funcțiune, iar ușile garajului erau... închise! Un epilog dureros, care însă putea fi evitat dacă acest ultim amănunt nu era scăpat din vedere.

Rubrică redactată de:
Dumitru TÎRCOB
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Cronica zilei

PRIMIRE LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, a primit în audiență, sîmbătă, 16 ianuarie a.c., pe Victor Mario Pomes în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Orientale a Uruguayului în Republica Socialistă România.

★

Simbătă la amiază, în sala de festivități a Institutului de construcții din București, a avut loc o manifestare consacrată împlinirii a 50 de ani de activitate didactică și științifică a cunoscutului specialist în domeniul materialelor de construcții, profesorul emerit dr. docent Alexandru Steopoe.

Festivitatea, care a reunit reprezentanți ai conducerii Ministerului Învățămîntului și ai unor ministere economice, academicieni, profesori universitari, specialiști, numeroși studenți, a fost deschisă de rectorul Institutului de construcții, prof. dr. ing. Radu Prișcu, care a felicitat pe sărbătorit în numele Senatului Institutului.

SEMNAREA UNOR ACORDURI ROMÂNO-MONGOLE

Ca urmare a tratativelor desfășurate într-o atmosferă de prietenie, colaborare și înțelegere reciprocă, sîmbătă au fost semnate, la București, Acordul privind schimbul de mărfuri și plățile pe perioada 1971—1975 și Protocolul comercial pe anul 1971 între Republica Socialistă România și Republica Populară Mongolă.

Potrivit documentelor semnate, România va livra în Republica Populară Mongolă: medicamente, mobilă, tricotaje, încălțăminte, vopsele în ulei și alte produse chimice, produse zaharoase, fructe și legume conservate etc.

Republica Populară Mongolă va livra țării noastre: piei, blănuri, lînă, confecții din piele și alte produse.

Acordul comercial pe termen lung prevede o creștere apreciabilă, față de volumul prevăzut în acordul precedent.

Documentele au fost semnate, din partea română, de Ion Stoian, adjunct al ministrului comerțului exterior, iar din partea mongolă de D. Terensanjaa, adjunct al ministrului comerțului exterior.

La semnare au fost prezenți Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, și alți membri ai conducerii ministerului, precum și Damdinnerenghlin Bataa, ambasadorul Republicii Populare Mongole la București.

(Agerpres)

tv

8,45 Deschiderea emisiunii. Gimnastica de dimineață. 9,00 Matineu duminical pentru copii. 10,00 Viața satului. 11,30 Albumul compozitorilor români: Paul Constantinescu. Prezintă Vasile Tomescu. 12,00 De strajă patriei. 12,30 În reluare, la cererea telespectatorilor ● Recital Mihaela Mihai ● Formația „The golden gate". 13,00 Închiderea emisiunii de dimineață.

PROGRAMUL I

16,00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară. 15,30 Campionatul european de sănițe. Transmisiune de la Imst (Austria). 16,30 Studioul „N". Invitatul emisiunii: Ov S. Crohmălniceanu. 18,00 „Unul din doi" — emisiune-concurs. Tema: Mari descoperiri științifice ale secolului XX. Transmisiune din sala Casei Centrale a Armatei. 19,00 Rapsodia română. Caleidoscop folcloric realizat cu concursul artiștilor amatori din județul Mehedinți. 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici. 19,30 Telejurnalul de seară. 20,00 România '71. Azi, județul Alba. 20,30 Divertisment din Cluj — emisiune de varietăți de Tudor Vornicu și Marin Traian. 22,30 Telejurnalul de noapte. 22,45 Duminica sportivă.

PROGRAMUL II

20,00 Lumea copiilor. 20,30 Stagiune lirică: „Don Juan" de W. A. Mozart. Interpretează soliștii și orchestra Operei Române. Conducerea muzicală: Constantin Bugeanu. 21,30 Buletin de știri. 21,35 Carnet bucureștean. 21,45 Film serial „Incoruptibilii" (reluarea episodului de sîmbătă seara)

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

IERI, LA IGLS (AUSTRIA)

Echipajul României de bob (4 persoane) a cîștigat titlul european

Campionatele europene de bob — 4 persoane, desfășurate pe renumita pîrtie de la Igls (lîngă Innsbruck), s-au încheiat cu un remarcabil succes al echipajului României, condus de maestrul emerit al sportului Ion Panțuru, avînd ca echipieri pe Ion Zangor, Dumitru Pascu și Dumitru Focșeneanu. Strălucita victorie a boberilor români a fost decisă în ultimele două manșe ale competiției, cînd echipajul lor a realizat în ambele coboriri timpuri foarte bune: 1'04"55/100 în manșa a III-a și, respectiv, 1'04"38/100 (cel mai bun timp al concursului) în manșa a IV-a.

Boberii noștri — care pe aceeași pîrtie au mai cucerit titlul european, cu patru ani în urmă — și-au reconfirmat valoarea internațională în această spectaculoasă disciplină a sporturilor de iarnă. Demonstrînd un deosebit curaj și o înaltă măiestrie, ei au reușit nu numai să remonteze handicapul (de numai 9 sutimi de secundă!) pe care îl aveau după prima zi de întreceri (cînd ocupau locul doi), ci să termine învingători cu un avans de 32 sutimi de secundă față de puternicul echipaj vest-german condus de Zimmerer, dublu campion mondial.

În comentariile lor, corespondenții agențiilor internaționale de presă subliniază comportarea excelentă a boberilor români, care, deși nu se prezentau cu un stagiu de antrenament ca al celorlalte echipaje, au reușit să furnizeze în cele din urmă o surpriză, dacă se ține cont de faptul că formațiilor vest-germane, elvețiene și austriece li se acorda inițial prima șansă în lupta pentru medaliile de aur. Agenția Reuter menționează faptul că echipajul României a marcat un timp foarte bun în manșa decisivă (1'04"38/100), timp care, de fapt, i-a permis să termine învingător în această dificilă competiție.

Iată clasamentul final: 1. — **ROMÂNIA (Ion Panțuru, Ion Zangor, Dumitru Pascu, Dumitru Focșeneanu)** 4'19"07/100; 2. — **R. F. a Germaniei I** (Wolfgang Zimmerer, Walter Steinbauer, Stefan Gaisreiter, Peter Utzschneider) 4'19"38/100; 3.— **R. F. a Germaniei II** (Horst Floth, Donat Ertl, Volkhard Thoelke, Pepi Bader) (4'20"26/100); 4. — Elveția II (4'21"); 5. — Franța (4'21"39/100); 6. — Austria II (4'22"60/100); 7. — Suedia (4'22"77/100); 8. — Austria I (4'23"11/100).

Ieri la amiază, într-o convorbire telefonică, secretarul general al federației române de specialitate, prof. P. Focșăneanu, aflat la Innsbruck, remarca următoarele: „Echipajul nostru a realizat aproape imposibilul; și aceasta în fața campionilor mondiali ai probei, în fața unui echipaj condus de acest strălucit pilot de bob care este vest-germanul Zimmerer. Un amănunt a scăpat poate multora: boberii români au trebuit să suporte un efort în plus față de ceilalți concurenți — ieri au intrat oficial în concurs după ce au deschis pîrtia, în așa-ziso manșă-pilot.

Duelul Panțuru — Zimmerer a reținut atenția generală pînă în ultima manșă, mai precis după ce Panțuru a efectuat coborîrea respectivă. Timpul realizat de el a fost fantastic — nou record al pîrtiei, superior celui înregistrat de Zimmerer în manșa a treia.

Să sperăm — a încheiat convorbirea interlocutorul — că boberii români se vor număra printre protagoniști, printre medaliați mai bine zis, și la campionatele mondiale de la Cervinia (Italia). De reținut că echipajele italiei — absente la „europene" — se anunță la „mondiale" ca principale favorite"

viața internațională

Încheierea vizitei delegației de activiști ai P.C.R. în R.P. Polonă

VARȘOVIA 16. — Corespondentul Agerpres, I. Dumitrașcu, transmite: Simbătă s-a încheiat vizita pe care delegația de activiști ai P.C.R., condusă de Bujor Sion, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., a făcut-o în R. P. Polonă, la invitația C.C. al P.M.U.P.

Delegația a avut o serie de întîlniri și întrevederi la Comitetul Central al P.M.U.P., la comitetele P.M.U.P. al voivodatului Cracovia și al orașului Varșovia, la redacțiile unor ziare centrale, la instituții de presă, radio și televiziune.

La plecare, pe aeroportul Okecie, delegația a fost condusă de W. Bek, șeful biroului de presă al C.C. al P.M.U.P. Au fost prezenți Tiberiu Petrescu, ambasadorul României la Varșovia, membri ai ambasadei.

★

Simbătă la amiază, delegația s-a înapoiat la București. La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășul Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

A fost prezent Jaromir Ocheduszko, ambasadorul R. P. Polone la București.

VARȘOVIA — 26 de ani de la eliberare

CORESPONDENȚA DE LA I. DUMITRAȘCU

Adolf Ciborowski, fost arhitect-șef al capitalei poloneze, descriind înfățișarea orașului în primele clipe după eliberare, în ianuarie 1945, spunea: „Varșovia era neagră, o masă inertă de ruine, printre care își croia drum Vistula. De pe malul drept, din cartierul Praga — căutam cu ochii cartierele cunoscute, clădirile, turlele. Nici o lumină. Întuneric acolo unde fusese centrul. Întuneric în locul unde fuseseră podurile". Cuvintele acestea redau succint tragedia de atunci a marelui oraș distrus de hitleriști în proporție de 85 la sută. Ofensiva trupelor sovietice, lansată de pe malul răsăritean al Vistulei, la care au participat și unități ale armatei poloneze, a avut ca rezultat eliberarea Varșoviei. În ziua de 17 ianuarie 1945, la ora 10, pe ruinele gării principale flutura stindardul alb-roșu polonez.

Reclădită din ruine și cenușă de harnicul popor polonez, Varșovia oferă astăzi imaginea unui oraș nou, modern, în care viața pulsează din plin. Construcții impunătoare, dintre care multe ridicate chiar în ultimul an, străjuiesc artere largi de circulație, șantiere de construcție. În prezent, orașul dispune de peste un milion camere de locuit, depășind cu 400 000 cifra anului 1939; peste trei sferturi din numărul varșovienilor trăiesc în clădiri ridicate în anii socialismului. La intersecția străzilor Jerzolimskie și Marszalkowska se lucrează de zor pentru ca în luna aprilie să fie date în funcțiune cîteva pasaje subterane pentru autovehicule și pietoni, descongestionîndu-se astfel centrul orașului în apropierea cunoscutului Palat al culturii și științei.

Cum s-a dezvoltat Varșovia în anul care a trecut, care sînt perspectivele ei de viitor? — sînt întrebări la care am primit răspuns cu prilejul unei întîlniri cu Jerzy Majewski, președintele sfatului popular al orașului. Anul care a trecut a marcat încă o etapă importantă în dezvoltarea ritmică și armonioasă a întregului oraș. A fost accelerat ritmul de dezvoltare urbanistică, fiind date în folosință încă 14 000 de locuințe și 70 de unități comerciale. În prezent se desfășoară o vastă acțiune de amenajare și modernizare a intrărilor în Varșovia de pe principalele artere rutiere ale țării. Important centru industrial, Varșovia și-a sporit în 1970 cu 12 la sută potențialul economic față de 1969. S-au dezvoltat intensiv o serie de ramuri importante, cum ar fi, de pildă, electronica și construcțiile de mașini, ritmul lor de creștere raportat la anul 1969 fiind de circa 20 la sută.

Varșovienii manifestă o vie preocupare față de imaginea de mîine a orașului lor. În legătură cu aceasta, a fost alcătuit un proiect de dezvoltare în perspectivă a orașului pînă în 1985 și respectiv 1990, care va constitui o etapă deosebit de importantă pe calea transformării Varșoviei într-o mare metropolă. Nu încape îndoială că locuitorii săi, prin eforturile lor constructive, vor asigura înflorirea continuă a capitalei Poloniei populare.

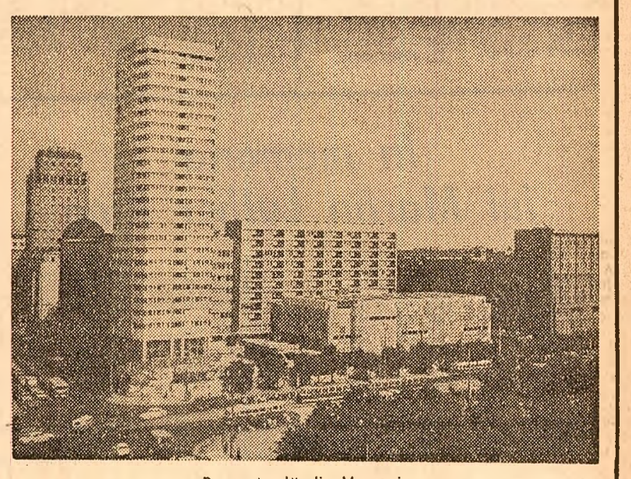

Pe o stradă din Varșovia

În cîteva rînduri

● **Pe pîrtiile de la Kavgolovo (U.R.S.S.)**, în cadrul probei de biatlon la ștafeta 3x7,5 km juniori, echipa României (formată din N. Beșta, V Papuc, G. Voicu) a ocupat locul doi cu 2h 01'55". Victoria a revenit echipei U.R.S.S., cu 1h 55'57". Pe locul trei s-a clasat echipa R.D. Germane (2h 02').

● **În runda a 4-a a festivalului șahist din Olanda** (grupa maeștrilor), Victor Ciocîltea a remizat cu polonezul Witkowski. În clasament conduc Timman (Olanda), Forintos (Ungaria), Hecht (R.F. a Germaniei), Adorjan (Ungaria) și Minici (Iugoslavia) — toți cu cîte 3 puncte.

● **În turneul internațional feminin de șah de la Celiabinsk** s-au disputat partidele întrerupte din rundele anterioare. Șahista română Margareta Juncu a pierdut partida cu maestra sovietică Olga Ignatieva. Liderul clasamentului, Elena Rubțova, a remizat cu Eretova, rezultat consemnat și în partida Radzikowska—Vinokurova. Înaintea ultimei runde, în clasament continuă să conducă Elena Rubțova (U.R.S.S.) cu 9 puncte, urmată de Klara Skeghina (U.R.S.S.) — 8,5 puncte etc.

● **Continuîndu-și turneul în Uruguay**, echipa cehoslovacă de fotbal Inter Bratislava a întîlnit la Montevideo cunoscuta formație Penarol. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 3—1 (0—1).

● **Performanțe excelente** au marcat prima zi a concursului internațional de patinaj viteză de la Davos. Astfel, în proba feminină de 1 500 m, cunoscuta campioană olandeză Stien Kaiser a stabilit un nou record mondial (2'15"89/100). Cu un nou record mondial s-a încheiat și cursa de 3 000 m masculin, în care olandezul Ard Schenk a fost cronometrat în 4'12"6/10. În proba masculină de 1 000 m, norvegianul Ivar Eriksen a egalat recordul lumii cu performanța de 1'19"2/10.

● **La Copenhaga s-a disputat întîlnirea internațională de box dintre selecționatele Danemarcei și Bulgariei.** Victoria a revenit pugiliștilor bulgari cu scorul de 7—3. În limitele categoriei cocoș, Savov a dispus la puncte de Bristiansen, iar Pandov (categoria grea) l-a învins prin abandon în repriza a treia pe Jensen.

● **În sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la baschet feminin**, echipa franceză U.C. Clermont Ferrand a întîlnit pe teren propriu formația sovietică T.T.T. Riga, deținătoarea trofeului. Baschetbalistele sovietice au terminat învingătoare cu scorul de 64—52 (37—25).

● **Al doilea campionat mondial feminin de fotbal** se va disputa la Ciudad de Mexico și Guadalajara, a anunțat Jaime de Haro, secretar al Comitetului de organizare a competiției. Turneul final va avea loc în luna august și va reuni selecționatele a opt țări. La eliminatorii, care vor începe în luna februarie, vor participa 13 echipe din Europa și America de Sud. Danemarca, deținătoarea titlului, și Mexicul, țara organizatoare, se califică din oficiu.

De la A.G.V.P.S.

Datorită reducerii efectivului de iepuri ca urmare a calamităților naturale care au avut loc în anul trecut, Asociația generală a vînătorilor și pescarilor sportivi aduce la cunoștința membrilor săi că vînătoarea la iepuri se închide în seara zilei de 17 ianuarie.

Rămîne deschis în continuare sezonul de vînătoare la mistreți, fazani, rațe, gîște și răpitoare.

(Agerpres)

AGENDĂ ECONOMICĂ

LONDRA. — În capitala Angliei a avut loc o conferință de presă consacrată încheierii lucrărilor primei sesiuni a Comisiei permanente intergovernamentale sovieto-engleze de colaborare tehnico-științifică, comercială și economică. Șeful delegației sovietice, V. Kirillin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a relevat că, în timpul lucrărilor sesiunii, au fost analizate diferite aspecte ale colaborării bilaterale. În domeniul legăturilor comerciale, a spus el, a fost discutată, în special, participarea unor instituții corespunzătoare ale ambelor țări la construcția unor mari întreprinderi industriale și la realizarea unor importante proiecte economice în U.R.S.S. De asemenea, a relevat Kirillin, Uniunea Sovietică s-a arătat interesată să exporte mașini-unelte în Anglia.

Ministrul industriei și comerțului al Angliei, John Davies, a relevat, la rîndul său, spiritul de înțelegere reciprocă care a caracterizat lucrările sesiunii și importanța dezvoltării comerțului anglo-sovietic.

ULAN BATOR. — La Ulan Bator a fost semnat acordul referitor la schimburile de mărfuri și plățile dintre R. P. Mongolă și R.D.G. pe anii 1971—1975, precum și protocolul comercial pe anul în curs. R. D. Germană va livra Mongoliei instalații industriale, produse chimice, confecții și alte mărfuri și va importa din această țară carne, produse din carne, minereuri și alte produse.

PARIS. — În capitala Franței a fost parafat protocolul privind schimbul de mărfuri dintre Bulgaria și Franța pe anul 1971. Protocolul asigură condiții pentru dezvoltarea în continuare a comerțului dintre cele două țări. Delegațiile guvernamentale bulgară și franceză au examinat cu acest prilej și dezvoltarea comerțului bilateral în anul ce a trecut, constatînd că schimburile au depășit de 1,5 ori volumul înregistrat în 1969. Părțile au căzut, de asemenea, de acord ca, în scopul creării unei baze mai puternice pentru dezvoltarea relațiilor comerciale și economice mutuale, să acționeze în direcția cooperării industriale dintre întreprinderile bulgare și franceze. (B.T.A.).

Acțiuni revendicative în țări capitaliste

ROMA. — Activitatea a 148 de porturi italiene a fost complet paralizată vineri, ca urmare a unei greve de 24 de ore a docherilor. După cum informează agențiile de presă, greviștii au protestat împotriva tergiversării de către autorități a reorganizării porturilor, potrivit prevederilor planului economic al Italiei din perioada 1965—1969, rămas nerealizat. Greviștii au cerut, totodată, începerea unor tratative pentru soluționarea revendicărilor lor economice.

BUENOS AIRES. — Situația în orașul argentinean Cordoba continuă să se mențină încordată după ocuparea de către muncitorii firmei de automobile FIAT a uzinelor acesteia. La Buenos Aires s-a anunțat că guvernul argentinean a cerut firmei FIAT să reîncadreze de urgență pe cei șapte lideri sindicali concediați în cursul acestei săptămîni, acțiune care a determinat actuala situație. Agenția U.P.I. subliniază că, prin intervenția sa, guvernul a urmărit să prevină o deteriorare a situației.

LONDRA. — În urma eșuării tratativelor dintre reprezentanții salariaților și direcția Poștei britanice, Sindicatul lucrătorilor poștali, care numără aproximativ 230 000 de membri, a lansat un apel la declanșarea unei greve nelimitate, începînd de miercurea viitoare.

În legătură cu aceasta, guvernul britanic studiază modalitățile eventualei intervenții în vederea atenuării efectelor unei astfel de greve.

În curînd pe ecrane

„CINCI PENTRU INFERN"

Coproducție italo-franceză. Regia: Frank Kramer. Cu: John Garko, Margaret Lee, Klaus Kinski, Nik Jordan, Sal Borgese, Luciano Rossi, Sam Burke

LA PROBA MOTORULUI NR. 1000

(Urmare din pag. I)

ceperea construcției) a fost gata și primul boghiu.

Etapele făuririi motorului Diesel-electric se succed apoi în ritmul trepidant cu care acești oameni s-au deprins (aici e necesară o mică paranteză: reprezentanții firmei elvețiene de la care se cumpărase licența declarase că pînă la fabricarea primului motor nu vor trece în nici un caz mai puțin de trei ani): în ianuarie 1960 a început prelucrarea primelor piese ale motorului Diesel-electric, respectiv piesele de la ansamblul carterului; în martie 1960 primul carter fusese deacum executat prin sudură și trimis la tratament și finisare; în decembrie 1960 primul motor a fost adus pe standul de probă; în sfîrșit, la începutul lui ianuarie 1961, motorul nr. 1, înconjurat de atenția generală a uzinei a vestit că mistunea încredințată de partid fusese îndeplinită.

Etapele ulterioare le spicuim nu din registre sau din amintirile oamenilor, ci din însăși hala motoarelor. O succesiune de plăci metalice fixate pe podeaua ei marchează o adevărată succesiune de biruințe: luna și anul cînd s-a realizat motorul 100... 200... 300... 900... De curînd s-a așezat și cea de a zecea placă — motorul 1 000 — la fel de simplă ca și celelalte, cu o singură podoabă în plus: o frunză de laur.

Deși secția fusese inițial proiectată numai pentru 105 motoare, acum s-a ajuns la o capacitate anuală de 143 motoare mari, de 2 300 și 2 500 cai putere, și 84 motoare „mici" de 1 250 cai putere pentru locomotivele Diesel-hidraulice fabricate de uzinele „23 August" din Capitală.

Și pentru că tot ne aflăm pe tărîmul cifrelor, să mai amintim cîteva nu mai puțin grăitoare: în toată perioada cît s-au fabricat la Reșița locomotive cu aburi — adică din 1921 pînă în 1955 — numărul acestor agregate a fost egal cu numărul motoarelor pentru locomotivele Diesel-electrice fabricate în numai un deceniu. Știți cîți cai putere au ieșit în ultimii zece ani pe porțile uzinei? **Două milioane trei sute de mii.** Știți cîți kilometri au „înghițit" pînă în prezent locomotivele înzestrate cu motoarele fabricate aici și care străbat în prezent liniile ferate nu numai din țară, ci și de peste hotare (căci o parte din ele se exportă)? **De peste o mie de ori distanța de la Pămînt la Lună.** Știți din cîte piese este alcătuit un motor Diesel realizat aici? **Din aproape unsprezece mii.** Numai regulatorul de combustibil — un subansamblu ce ar putea fi calificat minuscul, seamănă cu o cutiuță avînd laturile de 350 pe 110 milimetri — conține nu mai puțin de 363 de piese executate cu mare finețe și precizie.

O mie trei sute de oameni formează, la ora actuală, colectivul dieseliștilor reșițeni: muncitori, ingineri, tehnicieni de înaltă calificare. O mîndrie a lor e faptul că mai mult de jumătate sînt tineri sub 25 de ani. Numai 96 dintre ei se află aici de la începutul începuturilor. Din perioada eroică a „dublei cupole". Stăm de vorbă cu cițiva dintre ei. Le punem întrebarea: „Ce reprezintă pentru dv. această realizare tehnică?".

— Aș putea spune — ne răspunde inginerul **Tiberiu Micușca**, actualmente inginer-șef al Grupului de uzine Reșița, fost mulți ani șeful secției motoare Diesel — că pentru mine înseamnă aproape totul. Mi-am legat de motorul Diesel anii cei mai fertili. În general pot spune că pentru colectivul constructorilor de motoare a fost cea mai îndrăzneață experiență din toată istoria uzinei.

— Dacă am aminti numai de procedeul barbotării fontei cu azot în cuptoare cu inducție — procedeu datorită căruia am rezolvat spinoasa problemă a chiulaselor, materialul din care sînt acum fabricate dovedindu-se mai rezistent chiar decît cel elvețian care ne-a servit drept model — și tot ar fi suficient spre a demonstra saltul realizat pe planul performanțelor tehnice... — ține să adauge inginerul **Polidor Sulea**, șeful laboratorului uzinal de cercetări.

— Neîndoielnic că și o mare experiență umană — subliniază maistrul principal **Petre Curuță**. Aici au venit nu numai oameni bine calificați, dar și stăpîniți de o autentică pasiune. Pe mine, bunăoară, această pasiune m-a făcut să părăsesc Brașovul, unde dețineam o funcție destul de bine retribuită la uzina de avioane utilitare, și să vin aici. Din „zburător" m-am făcut dieselist pentru că am simțit că treaba asta pot s-o fac mai bine ca oricare alta...

— Așa s-a întîmplat și cu mine — se alătură **Apró Francisc**, maistru șef la montaj. Lucram înainte într-un birou, ca proiectant la constructorul-șef. M-am cerut în secția de motoare Diesel. Am învățat aici meseria de la A la Z. Dar mai întîi de toate — și școala asta o fac toți proaspeții veniți în secție — am trecut pe la standul de probă unde mi-am format „urechea": într-adevăr, dacă nu te deprinzi să cunoști după ureche cele mai mici nepotriviri din pulsațiile motorului, înseamnă că nu ești un bun dieselist...

Cu **Ion Tudora** — actualul șef al secției, care a pășit și el pe porțile halei acum zece ani, tînăr inginer abia purces de pe băncile facultății — ne smulgem de pe tărîmul amintirilor și intrăm cu pași siguri într-un domeniu ce aparține viitorului. Și, înainte de orice, deschidem o fereastră spre noul cincinal.

— Acum obiectivele noastre capătă o nouă pondere, calitativă: ni s-a fixat, în primul rînd, sarcina de a fabrica motoare pînă la 4 000 cai putere, iar în al doilea rînd ni s-a cerut să „navalizăm" producția de motoare, adică să trecem la proiectarea și producerea de motoare Diesel pentru nave. Să nu uităm că motorul reprezintă circa 40 la sută din prețul de cost al unei construcții navale. Deci, cu cît ne vom însuși mai repede noul tip de fabricație, cu atît vor costa mai ieftin navele realizate de șantierele țării...

...La mijlocul vastei hale tronează o relicvă spre care adesea muncitorii de aici își întorc privirile: e un clopot vechi — singura rămășiță din fosta fabrică de poduri metalice — care anunța cîndva, cu dangătul său strident, ora de masă și de încheiere a lucrului. În clipa cînd motorul nr. 1 000 a fost terminat, vechiul clopot a mai umplut o dată hala cu dangătul său. Ca un semnal de biruință. **Dar, mai ales, ca o chemare — spre viitor, spre marile înfăptuiri ce se așteaptă transpuse în realitatea anilor 1971—75.**

viaţa internaţională

NEW YORK

Sesiunea Consiliului de administraţie al P.N.U.D.

Intervenţia reprezentantului român

NEW YORK 16 (Agerpres). — La 14 ianuarie s-au deschis la New York lucrările sesiunii a XI-a a Consiliului de administraţie al Programului Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.). La lucrările sesiunii participă delegaţi ai celor 37 de ţări membre ale consiliului, un număr mare de observatori, reprezentanţi ai instituţiilor specializate şi ai altor organisme din sistemul O.N.U. Ţara noastră participă cu o delegaţie condusă de ambasadorul Gheorghe Diaconescu, reprezentantul României la Organizaţia Naţiunilor Unite.

Consiliul va analiza numeroase proiecte de cooperare tehnică privind industria, agricultura, formarea de cadre tehnice, ştiinţa şi tehnologia, comerţul, educaţia etc. Vor fi discutate, de asemenea, mai multe propuneri de creştere a volumului şi eficienţei activităţilor P.N.U.D. **În calitate de preşedinte al consiliului pe anul 1971 a fost ales ambasadorul Hernan Santa Cruz, reprezentantul Republicii Chile. Ambasadorul Gheorghe Diaconescu a fost ales vicepreşedinte al sesiunii.**

În aceeaşi zi au început discuţiile generale asupra caracterului, volumului şi obiectivelor programului de cooperare tehnică al P.N.U.D. pentru anul în curs. Luînd cuvîntul în legătură cu aceste probleme, reprezentantul ţării noastre a expus **consideraţiile delegaţiei române cu privire la activitatea desfăşurată de P.N.U.D. şi la programele sale viitoare. Creşterea, an de an, a resurselor de care dispune P.N.U.D. şi efectuarea unui număr sporit de proiecte în domenii tot mai variate** — a arătat ambasadorul român — **subliniază rolul unic care revine P.N.U.D. în sistemul de cooperare economică internaţională, acest organism putînd să-şi aducă o contribuţie tot mai importantă în vederea reducerii decalajelor ce există între ţările industrializate şi cele în curs de dezvoltare.** Utilitatea şi viabilitatea activităţilor P.N.U.D., demonstrate de o experienţă de mai mulţi ani, întăreşte convingerea că acest organism va juca un rol important în punerea în aplicare a obiectivelor deceniului dezvoltării.

În continuare, reprezentantul român a subliniat semnificaţia şi importanţa pentru dezvoltarea economică a ţărilor beneficiare, a realizării de proiecte ce vizează dezvoltarea industrială, introducerea ştiinţei şi tehnologiei moderne în procesele de producţie, formarea de specialişti etc. România participă cu interes la activitatea P.N.U.D., considerînd că acesta este un organism capabil să aducă o contribuţie de seamă la promovarea cooperării internaţionale.

ACTIVITATE DIPLOMATICĂ ÎN LEGĂTURĂ CU SITUAŢIA DIN ORIENTUL APROPIAT

• *Convorbiri Jarring—Zayyat*

NAŢIUNILE UNITE. — Mohammed Zayyat, reprezentantul la O.N.U. al Republicii Arabe Unite, a conferit cu Gunnar Jarring, în cadrul negocierilor angajate la New York pentru soluţionarea politică a conflictului din Orientul Apropiat. După cum a declarat el, în timpul convorbirilor, i-a remis lui Jarring un document care precizează poziţia egipteană în ceea ce priveşte tratativele în curs. Ulterior, reprezentantul R.A.U. la O.N.U. a avut o întrevedere cu secretarul general al Naţiunilor Unite, U Thant.

• *În preajma unei noi reuniuni cvadripartite arabe la nivel înalt*

CAIRO. — Şefii de stat ai R.A.U., Libiei, Siriei şi Sudanului vor participa la o nouă reuniune comună, care urmează să aibă loc la 20 ianuarie, în localitatea egipteană Assuan. Ultima reuniune la nivel înalt a celor patru ţări a avut loc luna trecută, la Cairo.

• *Misiunea algeriană în Siria*

DAMASC. — Misiunea algeriană de informare, care întreprinde un turneu printr-o serie de state arabe, a fost primită la Damasc de premierul sirian Hafez Assad. Au fost examinate o serie de probleme referitoare la situaţia din Orientul Apropiat şi, în special, ultimele evenimente din Iordania. Cherif Belkasem, ministru algerian de stat, conducătorul misiunii, a remis primului ministru Hafez Assad un mesaj din partea preşedintelui Algeriei, Houari Boumediene. Potrivit aprecierii observatorilor, mesajul exprimă poziţia guvernului algerian faţă de evenimentele din Iordania.

• *Precizările lui Joseph Luns*

NEW YORK. — Joseph Luns, ministrul de externe al Olandei, care a vizitat recent o serie de ţări din Orientul Apropiat, a sosit vineri seara la New York. Cu acest prilej, Luns a evocat în faţa ziariştilor situaţia actuală din zona vizitată şi a declarat că doreşte să aibă întrevederi cu secretarul general al O.N.U., U Thant, şi cu mediatorul acestuia în problemele Orientului Apropiat, ambasadorul Gunnar Jarring.

Joseph Luns a relevat că va vizita, de asemenea, şi Washingtonul, unde va avea întrevederi cu secretarul de stat al S.U.A., William Rogers, cu care va aborda „numeroase subiecte, între care şi Orientul Apropiat".

IORDANIA

Comunicatul Comitetului Central al O.P.E.P. cu privire la incidentele din regiunea Saker

AMMAN. — Comitetul Central al Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei (O.P.E.P.) a dat publicităţii un comunicat în care arată că membri ai organizaţiilor „Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei", condus de Georges Habache, şi „Comandamentul general al F.P.L.P., condus de Ahmed Gibril, se fac vinovaţi de declanşarea incidentelor ce au avut loc în regiunea Saker, din nordul Iordaniei. Comunicatul, citat de postul de radio Amman, menţionează că provocarea incidentelor respective viza declanşarea unei noi crize în interiorul acestei ţări. Se precizează, de asemenea, că o comisie militară a fost formată pentru a-i judeca pe cei vinovaţi. Comitetul Central al Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei reafirmă, cu această ocazie, hotărîrea sa de a respecta acordul încheiat între mişcarea de rezistenţă palestineană şi autorităţile iordaniene.

În memoria lui Martin Luther King

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Pe întreg teritoriul Statelor Unite s-au organizat vineri adunări, marşuri şi servicii religioase în memoria fostului lider al populaţiei de culoare, Martin Luther King, care la 15 ianuarie 1971 ar fi împlinit 42 de ani. Martin Luther King, asasinat la 4 aprilie 1968 la Memphis (Tennessee), a fost unul din cei mai proeminenţi militanţi pentru drepturile civile ale negrilor din S.U.A. La Washington, preşedintele Nixon şi secretarul de stat, William Rogers, au adus un omagiu memoriei lui King, subliniind marile merite ale acestuia în cadrul luptei împotriva rasismului.

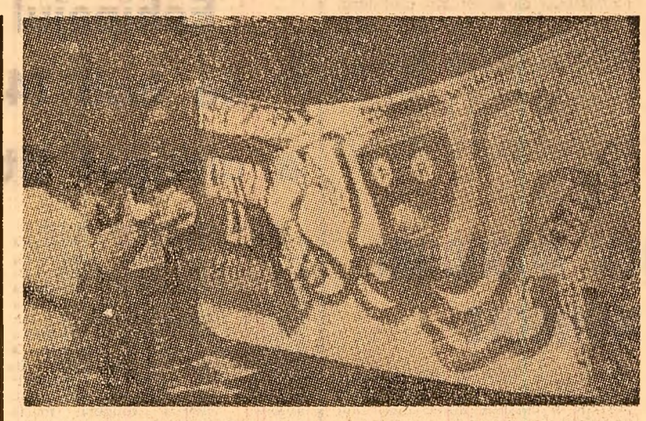

Venezuela — Aspect din timpul demonstraţiilor studenţeşti pentru abolirea legii cu privire la reforma universitară, lege ce afectează drepturile tineretului studios şi ale corpului didactic. **În fotografie:** în timpul unei manifestaţii a studenţilor din Caracas la care au participat 40 000 de persoane

Răpit în urmă cu 40 de zile de un grup ilegal de guerilă

Ambasadorul Elveţiei în Brazilia a fost eliberat

RIO DE JANEIRO 16 (Agerpres). — **Ambasadorul Elveţiei în Brazilia, Enrico Bucher, a fost eliberat simbătă de grupul ilegal de guerilă care l-a răpit acum 40 de zile.** Eliberarea sa a fost anunţată de Ambasada Elveţiei, care nu a furnizat însă alte amănunte.

Prin eliberarea lui Bucher se pune capăt unei stări de incertitudine, intervenită ca urmare a lipsei oricăror veşti din partea răpitorilor după transportarea în Chile a celor 70 de deţinuţi politici brazilieni ceruţi în schimbul acestuia.

URUGUAY: În căutarea ambasadorului G. Jackson

MONTEVIDEO 16 (Agerpres). — Oliver Wright, trimisul personal al premierului britanic pentru a trata cu autoritătile uruguayene eliberarea ambasadorului Marii Britanii la Montevideo, a fost primit vineri de preşedintele Uruguayului, Jorge Pacheco Areco, căruia i-a remis un mesaj din partea primului ministru Heath. În aceeaşi zi, trimisul britanic a avut o întrevedere cu ministrul de interne uruguayan, generalul Antonio Francese. În urma discuţiilor cu reprezentanţii Uruguayului, Oliver Wright a declarat că opiniile sale asupra modalităţilor de a acţiona în respectivul caz sînt apropiate de cele ale interlocutorilor săi şi că nutreşte speranţe că ambasadorul răpit va fi eliberat.

★

Între timp, poliţia uruguayană a continuat vineri interogarea a 17 suspecţi reţinuţi dintr-un total de cîteva sute de persoane arestate şi ulterior eliberate, în lăgătură cu răpirea ambasadorului Jackson. **Nu a putut fi descoperită însă nici o pistă susceptibilă de a facilita descoperirea celui răpit şi, eventual, a consulului brazilian Dias Gomide şi a diplomatului nord-american Claude Fly, deţinuţi ca ostatici de aceeaşi organizaţie clandestină.**

În ciuda marii desfăşurări de forţe poliţieneşti şi militare, răpitorii au rămas de negăsit. Vineri seara, **membri ai aceleiaşi grupări ilegale au comis o nouă acţiune îndrăzneaţă.** Deghizaţi în militari şi circulînd în vehicule, asemănătoare cu cele ale forţelor de ordine, ei au pătruns într-un cartier rezidenţial din Montevideo, strecurîndu-se printre barajele poliţiei, şi au plasat o serie de bombe în vila unui industriaş considerat ca fiind apropiat de cercurile guvernamentale.

INDOCHINA: Raiduri de bombardamente americane

ÎN CAMBODGIA

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A. a comunicat **că bombardierele gigant „B-52" ale armatei americane efectuează în prezent în sud-vestul Cambodgiei raiduri de bombardament.** El a lăsat însă să se înţeleagă că aceste raiduri nu ar constitui un sprijin aerian pentru operaţiunile angajate de trupele saigoneze în teritoriul khmer.

Pe de altă parte, aceeaşi oficialitate a declarat că S.U.A. îşi rezervă dreptul să transporte în Cambodgia, cu avioane şi elicoptere, materiale de război şi soldaţi saigonezi şi să asigure aprovizionarea acestora în cursul acţiunilor agresive pe care le întreprind pe teritoriul khmer. **Contrar celor afirmate de Departamentul de stat, purtătorul de cuvînt al Pentagonului a admis că, de fapt, aviaţia americană sprijină nemijlocit intervenţia trupelor saigoneze în Cambodgia.**

La Washington, cele două declaraţii au provocat nemulţumiri în rîndul acelor congresmeni care se opun implicării S.U.A. în luptele din Cambodgia. După cum relevă observatorii politici, se aşteaptă ca, la reluarea dezbaterilor noului Congres, aceştia să lanseze o ofensivă energică în vederea interzicerii oricărui amestec în luptele din această ţară.

ÎN LAOS

HANOI 16 (Agerpres). — **„Aviaţia americană continuă atacurile asupra regiunilor eliberate din Laos.** În prezent, avioanele americane efectuează zilnic între 700 şi 1 100 de zboruri aruncînd asupra punctelor populate laoţiene şi a căilor de comunicaţii mii de tone de bombe, semănînd moarte şi dezastru" — a declarat în cadrul unei conferinţe de presă, F. Fimfatyan, directorul Biroului de Informaţii din Hanoi al Frontului Patriotic din Laos. **Agravarea situaţiei din Laos** — a arătat el — **este determinată de aplicarea de către Statele Unite a planului de intensificare a „războiului special"** şi de extindere a operaţiunilor militare în întreaga Indochină. Armata de eliberare şi poporul laoţian condus de Frontul patriotic, a declarat Fimfatyan, dau o ripostă energică acţiunilor agresive. În perioada 1 noiembrie 1970 — 10 ianuarie 1971 patrioţii laoţieni au scos din luptă aproximativ 4 000 de soldaţi inamici, au doborît 25 de avioane, au distrus 7 maşini militare şi au aruncat în aer 10 depozite de armament.

Poporul laoţian şi Frontul patriotic — a conchis vorbitorul — **doresc să ajungă la o soluţionare politică a problemei laoţiene.**

E. Gierek şi P. Jaroszewicz la Praga

PRAGA 16 (Agerpres). — Sîmbătă au sosit la Praga Edward Gierek prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., şi Piotr Jaroszewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone. Conducătorii polonezi fac o vizită de prietenie în capitala R. S. Cehoslovace la invitaţia C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi a guvernului R.S. Cehoslovace.

ANKARA

Guvernul a pierdut majoritatea absolută în Adunarea Naţională

ANKARA 16 (Agerpres). — Prin părăsirea, de către încă trei deputaţi, a Partidului Dreptăţii — partid de guvernămînt în Turcia — **guvernul premierului Suleyman Demirel a pierdut, pentru prima oară de la venirea sa la putere în 1965, majoritatea absolută în Adunarea Naţională,** dispunînd acum de numai 226 de locuri din totalul de 450 ale Adunării. **Totuşi, situaţia guvernului nu este periclitată,** deoarece, conform Constituţiei ţării, cel puţin 226 de deputaţi (adică jumătate plus unul din numărul teoretic de locuri) trebuie să voteze împotriva guvernului pentru a-l sili să demisioneze. Or, numărul total al deputaţilor neguvernamentali este de numai 220, patru locuri fiind vacante.

Incidente la Belfast

BELFAST 16 (Agerpres). — Cartierul catolic din Belfast a fost din nou, în cursul nopţii de vineri spre sîmbătă, teatrul unor incidente între populaţie şi subunităţi ale trupelor britanice staţionate în Ulster. Pentru a-i împrăştia pe manifestanţi, forţele britanice au făcut uz de arme de foc.

Situaţia creată în Irlanda de Nord, unde incidentele durează de aproape o săptămînă, a fost examinată de primul ministru James Chichester Clark în cadrul unei îndelungate întrevederi cu generalul Freeland, comandantul trupelor britanice din Ulster. Chichester Clark s-a întîlnit, de asemenea, cu şeful poliţiei nord-irlandeze, Shillington.

O nouă ipoteză privind vîrsta rocilor selenare

HOUSTON 16 (Agerpres). — La Houston se desfăşoară cea de-a doua conferinţă anuală pentru studii selenare. Luînd cuvîntul, vicepreşedintele Academiei sovietice de Ştiinţe, Alexandr Vinogradov, şi-a exprimat părerea **că mostre aduse anul trecut de pe Lună de sonda sovietică „Luna 16" au o vîrstă de 4,85 miliarde de ani.** Se ştie că în cursul studierii rocilor lunare aduse pe Pămînt de către echipajele navelor „Apollo", savanţii americani au apreciat că vîrsta lor ar fi de 4,4—4,6 miliarde ani.

Academicianul sovietic a apreciat că fenomenele vulcanice au jucat un mare rol în formarea solului lunar. În încheiere, Vinogradov a declarat că savanţii sovietici sînt gata să ofere savanţilor americani şi străini mostre lunare aduse de sonda „Luna 16" pentru a fi studiate.

Dispăruţi în jungla peruviană

Ambasada franceză din Lima a anunţat că o expediţie franco—peruviano—americană, plecată pentru a studia jungla din sud-estul Perului, a dispărut de maj mult de cinci luni. Ataşatul de presă al ambasadei a comunicat că expediţia a pătruns în junglă în luna august anul trecut în regiunea Madre de Dios locuită de unele triburi sălbatice de indieni. De atunci, s-a pierdut orice contact radio cu membrii el. Regiunea respectivă este locuită de tribul Yaminahuas, care a respins pînă acum orice contact cu oamenii albi. Se reaminteşte că o altă expediţie care a încercat să exploreze regiunea cu cîţiva ani în urmă a dispărut. Autorităţile peruviene examinează în prezent posibilitatea unei operaţiuni de regăsire a exploratorilor.

agenţiile de presă transmit:

Preşedintele R. S. F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a primit vineri la reşedinţa sa de la Brioni pe ministrul muncii şi problemelor sociale al R.F.G., Walter Arendt, şi pe adjunctul acestuia, Helmut Rohde, care fac o vizită în Iugoslavia la invitaţia Vecei Executive Federale. Cu acest prilej, relevă agenţia Taniug, au fost discutate probleme de interes reciproc. În aceeaşi zi, Walter Arendt şi Helmut Rohde au fost primiţi şi de preşedintele Vecei Executive Federale, Mitia Ribicici.

Intîlnirea de la Bonn care a avut loc vineri între Michael Kohl, secretar de stat al Consiliului de Miniştri al R. D. Germane, şi Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria federală a R. F. a Germaniei, este apreciată de presa vest-germană drept o continuare a contactelor stabilite la nivel înalt între primii miniştri Willi Stoph şi Willy Brandt. Într-un comentariu transmis de televiziunea vest-germană se arată că „hotărîrea ca o nouă întîlnire între reprezentanţii celor două state germane să aibă loc chiar în cursul acestei luni lasă uşa deschisă dialogului dintre R.D.G. şi R.F.G. şi trebuie privită cu optimism".

La Varşovia a avut loc şedinţa plenară a Consiliului Central al Sindicatelor, care a adoptat bugetul consiliului şi a dezbătut unele probleme organizatorice — relatează agenţia P.A.P. Plenara a aprobat cererea lui I. Loga-Sowinski de a fi eliberat din postul de preşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor. În această funcţie a fost ales Wladyslaw Kruczek, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

„Planurile privind crearea bazei de la Diego-Garcia reprezintă o primejdie pentru întreaga regiune a Oceanului Indian", a spus ministrul ceylonez al şomerului, T. B. Illangaratne, în cadrul unui miting de masă desfăşurat la Colombo. El a reafirmat, de asemenea, opoziţia Ceylonului faţă de intenţia britanică de a livra armament guvernului de la Pretoria.

Ministrul afacerilor externe al R. F. a Germaniei, Walter Scheel, a declarat că guvernul vest-german va continua politica în direcţia destinderii europene. El şi-a exprimat speranţa că opoziţia din Bundestag se va alătura politicii guvernului faţă de ţările socialiste din Europa. Referindu-se la relaţiile cu Cehoslovacia, el a precizat că guvernul federal este pregătit pentru tratative.

Ciocniri violente au avut loc la Lisabona, unde forţe poliţieneşti au intervenit pentru a împrăştia o adunare studenţească desfăşurată în apropierea universităţii din capitala portugheză. Intervenţia poliţiştilor s-a soldat cu rănirea mai multor studenţi. În urma incidentelor, facultăţile de drept şi de litere au fost închise.

Ministerul camerunez al Justiţiei a dat publicităţii un comunicat în care se arată că „persoanele condamnate la moarte în procesul privind rebeliunea şi complotul împotriva securităţii statului, şi ale căror cereri de graţiere au fost respinse, au fost executate vineri". Printr-un decret al preşedintelui ţării, altor trei persoane, condamnate la moarte pentru participare la complot, le-a fost comutată pedeapsa în închisoare pe viaţă.

Întrevedere W. Stoph — F. Hamouz. Preşedintele Consiliului de Miniştri al R. D. Germane, Willi Stoph, l-a primit pe Frantisek Hamouz, vicepreşedinte al guvernului federal cehoslovac, care se află la Berlin cu prilejul celei de-a 12-a sesiuni a Comisiei mixte economice R. D. Germană — R. S. Cehoslovacă. În cursul convorbirii ce a avut loc, menţionează agenţia A.D.N., au fost examinate probleme de interes mutual privind dezvoltarea în continuare şi adîncirea relaţiilor economice dintre cele două ţări.

Senatorul american Robert Dole a fost ales preşedinte al Comitetului Naţional al Partidului Republican. La Washington se subliniază că Dole, cunoscut printr-o orientare politică conservatoare, va avea un cuvînt important de spus în promovarea cadrelor conservatoare ale partidului, ceea ce va influenţa orientarea viitoare a republicanilor.

În luna decembrie a anului trecut, în Canada erau 538 000 şomeri, adică 6,2 la sută din totalul forţei de muncă a ţării. Aceste cifre, comunicate de Biroul canadian de statistică, reprezintă o creştere cu 62 000 a numărului şomerilor faţă de luna noiembrie şi cu 155 000 faţă de luna decembrie a anului 1969.

Capriciile vremii

STOCKHOLM. — Suedia beneficiază, la mijlocul lunii ianuarie, de un timp extraordinar. La Stockholm şi în cea mai mare parte a ţării, zăpada care căzuse la sfîrşitul anului trecut a dispărut complet datorită încălzirii brusce a timpului. În plus, hotelurile alpine sînt practic goale, iar una din principalele fabrici de schiuri a fost nevoită să-şi reducă volumul producţiei.

MOSCOVA. — În Peninsula Ciukotka, la 70 grade latitudine nordică, acolo unde, la începutul acestei luni, a fost înregistrată temperatura de —50 grade C, la 16 ianuarie a plouat. În oraşul Anadir, situat dincolo de Cercul Polar de Nord, în aceeaşi zi a fost înregistrată temperatura de plus 8 grade C. Un fenomen meteorologic asemănător a mai fost semnalat în Ciukotka în luna decembrie 1955.

În acelaşi timp însă, în regiunile deşelenite din Kazahstan (U.R.S.S.) a bîntuit un puternic viscol, care a produs greutăţi importante în buna desfăşurare a transporturilor. Vîntul puternic a distrus, în unele locuri, reţelele de telecomunicaţii şi de transport a energiei electrice. În prezent, puternice mijloace tehnice au fost trimise pentru restabilirea circulaţiei pe drumuri, iar la Ţelinograd, mii de oameni participă la lucrările de deszăpezire.

India în campanie electorală

Scena politică indiană este dominată în prezent de campania electorală în vederea alegerilor anticipate, din primele zile ale lunii martie, menite să aducă clarificări importante în ce priveşte evoluţia politică şi socială a vastului subcontinent străbătut de Gange. În mod normal, alegerile trebuiau să aibă loc anul viitor, dar desfăşurarea evenimentelor a făcut imperios necesară reexprimarea opţiunilor electoratului în problemele majore care confruntă astăzi societatea indiană.

De aproape un an şi jumătate viaţa politică a ţării cunoaşte un curs accelerat, fireşte nelipsit de meandre, a cărei consecinţă principală a constituit-o delimitarea clară a forţelor care se pronunţă pro şi contra înaintării pe calea reformelor. Fiecare măsură întreprinsă în acest interval de timp — fie că a fost vorba de naţionalizarea băncilor, de aplicarea unor prevederi ale reformei agrare sau de abolirea privilegiilor maharadjahilor — a determinat o înfruntare de proporţii între conservatori şi progresişti, atît în incinta parlamentului, cît şi în sînul partidului de guvernămînt însuşi.

De la cucerirea independenţei, partidul Congresul Naţional Indian (C.N.I.) a cunoscut numeroase momente dificile apărute ca urmare a adîncirii prăpastiei dintre obiectivele anunţate de această grupare politică eterogenă — încă în perioada luptei de eliberare — şi aplicarea lor în practică. Sînt incontestabile realizările înregistrate de India în acest sfert de veac, dar în prezent s-a ajuns la o situaţie în care, după cum declară conducătorii ţării, înaintarea pe calea progresului nu mai poate fi realizată fără o renovare a structurilor societăţii indiene. Iar aceasta presupune abandonarea politicii „jumătăţilor de măsură", impusă ani de-a rîndul de exponenţii în partid ai marii burghezii şi ai latifundiarilor. Aşa se explică faptul că, atunci cînd a fost adoptat decretul privind naţionalizarea principalelor 14 bănci indiene, aripa de dreapta a C.N.I. a acţionat deschis împotriva hotărîrii cabinetului Indirei Gandhi, mergînd pînă la încercarea de excludere a primului ministru din rîndurile partidului, sub acuzaţia că măsurile adoptate ar contraveni intereselor şi liniei Congresului Naţional (de fapt ele contraveneau intereselor şi liniei marii finanţe şi moşierilor care controlau la acea dată conducerea partidului). După cum se ştie, decizia de excludere a fost anulată de grupul parlamentar al C.N.I., care sprijină pe deplin politica de reforme a Indirei Gandhi. Această politică se bucură în acelaşi timp de sprijinul comuniştilor, al celorlalte partide de stînga, de adeziunea largă a maselor populare.

Scindarea oficială a partidului de guvernămînt, care s-a produs ulterior, a apărut astfel, în ciuda anumitor consecinţe negative asupra poziţiilor C.N.I., ca un rău necesar. Acum lucrurile sînt nete: înfruntarea cu forţele conservatoare, reacţionare, se duce la scenă deschisă, antrenînd cu sine o polarizare distinctă la scara întregii ţări. Ultimul episod al conflictului dintre guvern şi forţele de dreapta în problema abolirii rentelor şi privilegiilor acordate maharadjahilor este semnificativ în această privinţă. După constituirea unui partid separat din aripa de dreapta a partidului de guvernămînt, „vechiul Congres", prinţii (care au trecut în corpore în această nouă grupare) au declanşat o puternică contraofensivă. În urma unor dezbateri furtunoase în parlament, proiectul guvernamental supus la vot nu a putut obţine majoritatea necesară de două treimi. În aceste condiţii, preşedintele Indiei a recurs la prerogativele sale de şef al statului, semnînd decretul privind abolirea privilegiilor maharadjahilor. Şi totuşi decretul nu a putut încă ieşi din labirintul juridic. Curtea supremă a Indiei a invalidat actul semnat de preşedinte.

Acesta a fost momentul în care premierul Indira Gandhi a recomandat organizarea de alegeri anticipate, chemînd la urne, înainte de termen, pe cei 260 de milioane de alegători. Desigur, este vorba de picătura care a făcut să se reverse paharul. Fără a reprezenta o problemă cardinală a momentului politic actual, „dosarul maharadjahilor" are importanţă mai mult prin semnificaţiile sale sociale şi moral-politice. Deşi rentele şi privilegiile princiare grevează într-o oarecare măsură asupra bugetului ţării, este incomparabil mai mare prejudiciul moral al persistenţei unei profunde inechităţi sociale, al unor practici şi rînduieli de ev mediu. În acelaşi timp, blocarea acestui proiect are implicaţii politice deosebite, punînd sub semnul întrebării continuarea întregului program de reforme iniţiat de guvern. De altfel, în prima sa cuvîntare după anunţarea deciziei prezidenţiale de proclamare a alegerilor, Indira Gandhi a subliniat că scopul principal al acestora este asigurarea în parlament a unei majorităţi sigure pentru înfăptuirea proiectelor de transformări progresiste care să poată neutraliza opoziţia forţelor conservatoare. (În actuala compoziţie a Camerei populare, Congresul Naţional Indian dispune de numai 228 mandate din totalul de 523).

Partidele politice şi-au mobilizat toate forţele pentru această scurtă, dar agitată campanie electorală. Poate mai mult decît la alte alegeri, din primele zile ale campaniei se conturează tendinţa unor alianţe politice, fapt semnificativ pentru importanţa ce se atribuie scrutinului. După cum era de aşteptat, partidele de dreapta şi extrema dreaptă, Samyukta („vechiul Congres") şi Jana Sangh, au hotărît deja să creeze o alianţă care să se opună partidului de guvernămînt. O altă grupare politică de dreapta, Swatantra, pare dispusă să li se alăture în alcătuirea unei „sfinte treimi a reacţiunii".

În faţa situaţiei create, C.N.I. a iniţiat contacte cu alte formaţiuni în vederea colaborării în alegeri. În urma unor discuţii cu Partidul socialist al poporului, s-a subliniat că există posibilitatea unei alianţe în interesul ambelor părţi. La rîndul lor, comuniştii, care deţin poziţii puternice într-o serie de state indiene, îşi desfăşoară campania electorală sub lozinca luptei pentru democraţie şi progres social. În declaraţiile lor, liderii comunişti subliniază necesitatea unificării tuturor forţelor progresiste în lupta împotriva organizaţiilor extremiste şi conservatoare care se opun transformărilor social-economice iniţiate de guvernul premierului Indira Gandhi.

Fără a anticipa asupra rezultatelor alegerilor, observatorii politici relevă atmosfera deosebită în care se desfăşoară campania electorală. Venit la putere într-o perioadă de mari dificultăţi economice, actualul guvern se va prezenta în faţa alegătorilor după doi ani consecutivi de recolte record (lucru deosebit de important pentru o ţară în care majoritatea populaţiei este ocupată în agricultură) şi mai ales după adoptarea unei serii de măsuri care au creat premise ca India să facă noi paşi pe calea progresului economic şi social. Iată de ce alegerile pot fi considerate pe bună dreptate un test naţional asupra programului de transformări progresiste.

Dumitru TINU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20 Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 40 369